

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

V legislatura

Any 2001

Núm. 63

Presidència
del Molt Honorable Sr. Maximilià Morales i Gómez.

Sessió celebrada dia 22 de maig del 2001

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I- PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 2360/01, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalització de l'Escola de Natura. 2766
  - 2) RGE núm. 2361/01, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programes de lluita contra la pobresa. 2767
  - 3) RGE núm. 2362/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vendes incloses al PORN d'es Vedrans. 2768
  - 4) RGE núm. 2363/01, de l'Hble. Sr. Diputat José Mª González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retirada del projecte de llei de modificació de la Llei general turística. 2769
  - 5) RGE núm. 2364/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de rotonda Sant Rafel C-731. 2770
-

- 6) RGE núm. 2365/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crida a la mobilització i confrontació social per part de la consellera de Benestar Social per donar suport a la Llei de parelles de fet. 2771
- 7) RGE núm. 2352/01, de l'Hble. Sr. Diputat Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reordenament del mapa sanitari de les Illes Balears. 2772
- 8) RGE núm. 2357/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport del Govern a un gran centre de manteniment aeri a Son Sant Joan. 2773
- 9) RGE núm. 2358/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit fiscal de les Illes Balears. 2773
- 10) RGE núm. 2359/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures del Govern contra l'activitat dels "manteros". 2774
- 11) RGE núm. 2353/01, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a trasllat d'una neonata a un centre especialitzat des d'Eivissa. 2775
- 12) RGE núm. 2366/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris d'actuació del conseller de Treball. 2776

II.- INTERPEL·LACIONS:

- 1) RGE núm. 1777/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accés a les platges de la costa sud de Ciutadella de Menorca. 2777

III.- PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) RGE núm. 1775/01, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús terapèutic del cànnabis. 2783
- 2) RGE núm. 1158/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un pla de detecció d'habitatges en situació de risc d'esfondrament. 2788
- 3) RGE núm. 1324/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació infantil. 2794

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, començam la sessió plenària del dia d'avui.

I.1) Pregunta RGE núm. 2360/01, de l'Hble. Sr. Diputat Pere Rotger i Llabrés, del Grup Parlamentari Popular, relativa a finalització de l'Escola de Natura.

Com és habitual començam amb el torn de preguntes la 2360, relativa a finalització de l'Escola de Natura que formula l'Hble. Diputat Sr. Pere Rotger i Llabrés, el Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, el passat 15 de març de 1999, o sigui fa més de dos anys, es va signar un conveni entre la Conselleria de Medi Ambient, el Bisbat i l'Ajuntament d'Inca per crear una escola de natura, transcorregut aquest temps hem vist com aquestes obres es varen iniciar, però després es varen aturar i nosaltres

volem saber la causa i sobretot i és el que més ens interessa, quan els nins i nines de tot Mallorca podran gaudir d'aquesta escola de natura.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Diputat, efectivament tal i com vostè ha dit s'han interromput aquestes obres perquè es va troba una fossa sèptica en mal estat i precisament aquest tema estava pendent de solució per part de l'Ajuntament d'Inca, tal com li puc llegir, fins i tot l'informe que es va redactar per part del tècnic d'Ibanat dia 12 d'abril del 99. Aquesta solució de la fossa sèptica, no tenim constància que s'hagi solucionat. En el moment que s'hagi

solucionat es reprendran les obres i perquè ho sàpiga també nosaltres tenim molt d'interès que es pugui dur endavant perquè tots els nins i nines d'Inca i tota Mallorca puguin gaudir d'aquest indret.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Consellera de Medi Ambient. Sr. Rotger té la paraula.

EL SR. ROTGER I LLABRÉS:

Gràcies, Sr. President. Bé jo li vull recordar a la Sra. Consellera de Medi Ambient que el en tot cas ha d'arreglar la fossa sèptica és el Bisbat, que és el propietari d'aquests terrenys, nosaltres som únicament propietaris del camí rural que dona accés al Puig de Santa Magdalena. Em consta que el Rector de Santa Maria la Major, a qui correspon la gestió del Puig de Santa Magdalena va iniciar unes obres de millora d'aquesta fossa sèptica, però en qualsevol cas no és l'Ajuntament.

De totes maneres li vull recordar que en data de 7 de juny de l'any 2000, li vaig adreçar un escrit, allà on li demanava per aquestes obres. Jo crec que ha transcorregut quasi un any i no he rebut cap contestació de la seva conselleria, però bé, a la vista de la informació que vostè m'ha donat també faré gestions amb el Bisbat perquè ho arregli, però jo crec que qui ho havia de posar en marxa i dur la gestió que la dur, qui ha de fer les obres en aquest cas de la creació de l'Escola de Natura és la conselleria i crec que l'Ibanat, juntament amb el propietari, que en aquest cas és el Bisbat són els qui han d'arreglar aquest tema.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Rotger. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, en primer lloc li vull repetir que un informe, que a més varen signar els anteriors tècnics d'Ibanat, ja es deia ben clar que un dels problemes que es varen trobar era la fossa sèptica, idò per part dels tècnics de l'Ajuntament d'Inca varen dir que farien les actuacions pertinents, no hem tengut cap notificació i evidentment sempre hem pensat que qui ho havia de fer era l'Ajuntament d'Inca.

De totes maneres crec que és un tema que no hi haurà problemes per arribar a un acord i per tant, per solucionar-ho. Jo crec que sobre aquest tema, per part de la Conselleria de Medi Ambient no hi ha cap tipus d'intenció de no poder fer una tasca que s'havia de fer i jo li asseguro que intentarem i crec

que vostè, a més de diputat és el Batle d'Inca hauríem d'intentar entre tots solucionar-ho.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient.

I.2) Pregunta RGE núm. 2361/01, de l'Hble. Sr. Diputat Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular, relativa a programes de lluita contra la pobresa.

Passam a la segona pregunta la 2361, relativa a programes de lluita contra la pobresa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Guillem Camps i Coll, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. El President del Govern el novembre del 99 quan parlava sobre l'orientació política de la comunitat autònoma, deia que hi havia dues vies una ràpida, on passava l'economia i una altra més lenta, on circulava la marginació social, l'exclusió dels col·lectius més febles de la nostra societat.

És per aquest motiu que deman, quines mesures ha pres el Govern de les Illes Balears, per tal d'intensificar i millorar l'eficàcia dels programes de lluita contra la pobresa i l'exclusió social, per tal de garantir la dignitat de les persones i la qualitat de vida.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps m'agrada que em faci aquesta pregunta i a més jo crec fins i tot que resultaria més adient fer una compareixença i no una pregunta perquè no em bastaran els dos minuts i mig que em concedeix el Parlament.

Miri, precisament per a la lluita contra la pobresa, des d'aquest Govern s'ha treballat en les cinc línies que són les necessàries. Per una part, reforçar i consolidar la xarxa de serveis socials i aquí puc parlar d'increments significatius, d'un increment de 240 milions, 125 milions per a allò que és el pla de prestacions socials bàsiques i 120 milions per a allò que és el servei d'ajuda domiciliària per a les persones amb greus dificultats. El segon és millorar la xarxa de recursos específics, hem incrementat el que és la xarxa d'atenció a immigrants, com també el que és la xarxa d'atenció a la dona, amb 34 i 42 milions respectivament. Altres programes específics d'atenció a la marginació, unitat mòbil que ha atès a 270 persones que estaven dormint al carrer i la convocatòria per a subvencions per a pisos de transició 2 i 6 milions respectivament.

La tercera línia, la millora de les prestacions econòmiques, la renda mínima s'ha incrementat en 125 milions, fent un total de 250, a més s'estudia la via per mantenir el complement a les pensions no contributives. Dues línies més per acabar aquesta primera ronda, planificació s'elabora el pla de lluita contra l'exclusió entre la Universitat Pública de Navarra i la Universitat de les Illes Balears i normativa, desenvolupament de la llei d'acció social, que vostès no varen fer des del 87 que es va publicar.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Consellera de Benestar Social. Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, Sr. President. Efectivament demanarem una compareixença per parlar d'aquest important tema, però jo m'agradaria saber la inserció laboral. És a dir, nosaltres l'any 99 hi havia 42 tallers ocupacionals d'inserció social, que ocupaven 600 persones en situació de greu marginació social. Els beneficiaris eren persones, preferentment malalts mentals, toxicòmans, alcohòlics, gent que surt de la presó, exclosos, treballadors grans amb dificultat d'inserció laboral i per tant, hi havia un dèficit, nosaltres vàrem calcular d'unes 400 persones, que eren les que podien acabar de sortir d'aquesta via lenta.

Per tant, aquestes són les xifres que jo li deman de la inserció laboral, perquè haurem de recordar aquelles paraules una altra vegada del President i que passa a l'altra via, en aquesta altra via tot va poc a poc, quasi res no avança, una cruel lentitud, la parsimònia és total, el motor va ralentit, la flegma és desesperant, com jo diria que a la carretera de Manacor.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Sra. Consellera de Benestar Social té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE BENESTAR SOCIAL (Fernanda Caro i Blanco):

Gràcies, Sr. President. Sr. Camps, òbviament no hem arribat a eliminar aquestes dues vies, seria realment impossible, però sí és cert és que s'ha donat una passa qualitativa i significativa diferenciada d'allò que es va fer a l'anterior Govern, que atenem a persones en situació d'exclusió. Els programes que vostè em parla molt d'ells, són els programes complementaris a la renda mínima d'inserció i efectivament és financen des de la Conselleria de Treball i Formació, el que es fa és diversificar el finançament d'aquest programa de renda mínima, integrant els programes d'inserció laboral específics per a aquests col·lectius.

Per altra banda...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Benestar Social el seu temps s'ha esgotat.

I.3) Pregunta RGE núm. 2362/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a vendes incloses al PORN d'es Vedrans.

Passam a la tercera pregunta 2362, relativa a vendes incloses al PORN d'es Vedrans que formula l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, l'Associació de Veïns de finques rústiques de Sant Josep, amb un escrit que li varen adreçar li demanaven quin era el límit geogràfic del PORN de Cala d'Hort, un PORN que després vostè a un avantprojecte va batejar amb el nom d'es Vedrans i a la darrera intervenció vostè ho va negar.

Li agrairia que contestés aquesta pregunta amb la major exactitud, quines vendes inclouen parcialment o total el PORN d'es Vedrans?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí i Tur. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President. Senyores diputats i senyors diputats. La Conselleria de Medi Ambient centre els esforços per identificar amb tota precisió els aspectes geogràfics del PORN's que es troben en redacció i que tinguin implicacions administratives, com són els termes municipals i els propietaris cadastrals que són objecte d'aquest pla.

Les vendes, que són agrupacions territorials tradicionals de cases de camp d'Eivissa i Formentera no tenen cap implicació administrativa i en conseqüència no s'han cartografiats a l'esmentat PORN, tasca que no seria possible, perquè precisament l'Ajuntament de Sant Josep no ha aprovat cap delimitació d'aquestes unitats. Tanmateix i per tal de satisfer la curiositat de l'Hble. Diputat, puc assenyalar que les vendes incloses a la proposta de PORN d'es Vedrans o com hem dit de Cala d'Hort són les següents: part dels pobles d'es Cubells i Sant Josep de Sa Talaia, en els Cubells agafa la venda Cala d'Hort, part de la venda d'es Cubells i part de la venda de La Flota. El poble de Sant Josep agafa part de la venda de Sa Talaia i part de la venda de Ca's Marins, agafa una part també de la venda del Torrent de Sant Agustí de's Vedrà, els illots pel fet d'estar deshabitats no formen part de cap venda. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President. Jo no sé Sra. Consellera cap on centra els esforços d'identificació que diu vostè, es veu que n'hi ha molts de temes a identificar perquè fa temps que es parla d'aquesta problemàtica de Cala d'Hort té tots els veïns de Sant Josep afectats vostè els té tots en contra i vostè no es digne a contestar una petició oficial que li han formulat.

Miri si vostè vol contestar a la pregunta, digui que el PORN de Cala d'Hort començarà a tal finca, anirà per una altra, etcètera. El que no pot fer vostè és tenir a l'aire els veïns i no pot jugar amb ells com està fent vostè, a més vostè es contradiu una i altra sessió, anteriorment vostè va dir que el PORN d'es Vedrans no existia, que era el de Cala d'Hort, jo li vaig dir que l'Institut d'Estudis Eivissencs va elaborar un tema allà on es tractava la possibilitat d'aquest nom, vostè ho va negar i vostè sap que no és veritat, a l'avantprojecte consta el nom del PORN d'es Vedrans i ara vostè mateix ho recull aquí quan fica la venda de la Flota, la venda de la Talaia, la venda de Ca's Marins, (...) vostè no té ni idea de la geografia eivissenca, però no té ni idea, però ja que vostè no té ni idea, almenys cerqui als serveis tècnics de la conselleria perquè diguin exactament allò que demana el poble d'Eivissa i Formentera, qui són els afectats i qui no d'aquest PORN de Cala d'Hort que és objecte d'un greu menyspreu cap el poble eivissenc, el que vostè fa.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Tur. Sra. Consellera de Medi Ambient té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat s'ha de posar tranquil quan parlem de Cala d'Hort, dels Vedrans o el que vostè vulgui. Quan tinguem la proposta definitiva a exposició pública d'allò que és el PORN de Cala d'Hort, no es preocupi que ho veurà tot reflectit i de la manera correcta. Per tant, en aquest moment, com ja li vaig dir, no hi ha res encara oficialment presentat. Per tant, es posi tranquil.

En segon lloc, per favor no em tracti d'inculta, d'Eivissa i Formentera també en poden parlar els mallorquins, malgrat no siguin d'Eivissa i més la Consellera de Medi Ambient que ho és de totes les Illes Balears, li record. Però li he de dir que em sorprèn la seva pregunta, perquè precisament l'Ajuntament de Sant Josep, que és d'Eivissa, que està governat pel Partit Popular no ha atès a la proposta de l'Institut d'Estudis Eivissencs per delimitar les vendes, cosa que si ha fet per exemple l'Ajuntament de Formentera, i ara vostè em demana, perquè em vol fer una espècie d'examen de si sé alguna cosa de

la cultura eivissenca. Escolti Sr. Marí Tur, per allò que és respecte, no només a una institució com és el Govern, si no també respecte cap a les persones, ja li he dit, si vostè creu que no sé res d'Eivissa crec que en aquesta resposta, almenys he demostrat que sabem el que són les vendes.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient, el seu temps s'ha esgotat.

I.4) Pregunta RGE núm. 2363/01, de l'Hble. Sr. Diputat José Mª González i Ortea, del Grup Parlamentari Popular, relativa a retirada del projecte de llei de modificació de la Llei general turística.

Passam a la quarta pregunta la 2363, relativa a retirada del projecte de llei de modificació de la llei general turística, que formula l'Hble. Diputat Sr. José Maria González Ortea, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. El Conseller de Turismo hace un año largo se presentó aquí una modificación de la ley general de turismo, en relación con las viviendas turísticas vacacionales, esa ley a la cual nosotros presentamos una enmienda a la totalidad y después una serie de enmiendas parciales, empezó su caminar por la comisión correspondiente, en la ponencia nosotros estuvimos dispuestos a las modificaciones que fueran del caso, puesto que la ley estaba mal redactada, como unánimemente se reconoció en la ponencia. Se hicieron una gestiones por parte del coordinador de la ponencia, el Sr. Marí i Serra y quedó detenida la ponencia y la comisión, es evidente que los grupos que apoyan al Gobierno no apoyan esa ley y yo creo que lo suyo por una cuestión de razón es que el Gobierno retire esa ley y en su caso presente otra o tome la determinación de dejar la legislación como está, que así vienen sucediendo durante este año y pico.

Mi pregunta es, ¿qué piensa usted, como responsable máximo en el Gobierno de este tema, hacer con esta ley?

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, a dia d'avui el Govern no té previst retirar la llei, que és el que vostè em demana. Jo entenc que és un tema estrictament parlamentari i a dia d'avui no la té prevista retirar. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller de Turisme. Sr. González Ortea té la paraula.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, Sr. Presidente. Yo creo Sr. Conseller que es un buen momento para que el Gobierno haga una reflexión, vuelvo a decir que es una ley que está absolutamente parada, que no ha podido prosperar en ponencia, pese a la mayoría evidente que tienen en la cámara los grupos que apoyan al Gobierno, es evidentemente una ley que la cámara no quiere. Por consiguiente, parece que lo suyo sería que se retirase, resulta absolutamente insólito que venga estando en un cajón en una comisión ocupando un espacio físico, un proyecto de ley que no se acepta y que la cámara rechaza, insisto en su conjunto. Una ley, vuelvo a decir que está mal hecha, eso parece una evidencia, una ley que se pretenden eliminar la viviendas vacacionales como producto turístico y a la vez pretende regularlas como producto turístico de otra forma distinta a como están ahora, tiene una contradicción en si misma, que parece que hace justificable que se revise.

Nosotros estuvimos dispuestos y seguimos dispuestos a consensuar cualquier modificación de esa ley, pero lo que nos parece insólito y absurdo es que se mantenga en situación de paro.

Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. González Ortea. Sr. Conseller de Turisme té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE TURISME (Celestí Alomar i Mateu):

Sr. Diputat li agraeisc la seva voluntat de voler consensuar la llei, perquè jo crec que és important tractar la qüestió dels habitatges turístics, així com està i com ho va deixar vostè concretament, és a dir, hi ha un perill que sempre ha dit el Govern i és que quan s'exigeix als habitatges turístics de vacances la consideració del sòl turístic, hi ha tot una sèrie de solars, que nosaltres hem estat estudiant de menys de 10.000 metres quadrats, que podrien ser susceptibles d'habitatges turístics, que de fet seria una oferta complementària als hotels ja existents.

Aquesta fórmula a nosaltres no ens sembla bona, no ens pareix que aquests solars turístics s'hagin d'aprofitar per aquesta via, perquè hi ha altres vies per poder..., molt ben classificades dins allò que és l'oferta turística, per tant, és una qüestió que no ens preocupa. De totes maneres si vostès tenen la voluntat de negociar, per part nostra no hi haurà cap problema i podem fer les reflexions que calguin conjuntament.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller de Turisme.

I.5) Pregunta RGE núm. 2364/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular, relativa a projecte de rotonda Sant Rafel C-731.

Passam a la cinquena pregunta 2364, relativa a projecte de la rotonda Sant Rafel C-731, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Marí i Tur, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, aprovat el projecte de rotonda de Sant Rafel C-731, la pregunta és, s'ha demanat permís a la Comissió de Patrimoni Històric-Artístic?

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament aquest projecte s'ha aprovat, s'han fet consultes a la Comissió de Patrimoni, perquè consta la proximitat d'un pou allà i en tot cas ara properament, abans de començar les obres, es passarà oficialment aquest projecte a la Comissió de Patrimoni.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. Marí i Tur té la paraula.

EL SR. MARÍ I TUR:

Gràcies, Sr. President, senyors diputats i especialment senyors consellers, la veritat és que em sap greu haver-ho de dir per una volta més ens donam compte que vostès desconeixen la realitat d'Eivissa. Fa uns moments hem sentit dir que un ajuntament havia de fer les vendes parroquials, les vendes a Eivissa fa segles que estan fetes i cada habitant d'Eivissa, tothom coneix perfectament a quina venda pertany.

Sr. Conseller, aquesta rotonda de Sant Rafel no està afectada per res pel pou que diu vostè, l'han informat malament, no és pel pou, està afectada per l'església, que és un bé d'interès cultural i està afectada perquè està dins el radi de protecció de 250 metres i no és de rebut, com deia ahir molt bé un diari d'Eivissa, que el Govern i el Consell facin de la llei del patrimoni la llei de l'embut, als ciutadans els fan passar per la part petita i vostès, la seva conselleria, té l'obligació abans de fer res, no de demanar informació, sinó de demanar permís i vostès no ho han fet i a voltes quan no es compleixen els acords de la comissió no hi ha dubte d'enviar-hi qui calgui. Vostès donen un mal exemple als ciutadans, el que diu vostè del pou és un pou de fa molts de segles allà on s'hi feien balls,

es diu es Pou de's Ferrer i segurament el catalogaran però en aquests moments no és bé d'interès cultural i al costat d'aquest pou hi ha una alzina, que la Conselleria d'Agricultura la vol protegir, però encara no està protegida.

Aquesta rotonda de Sant Rafel està afectada per l'església i a un ciutadà el Consell d'Eivissa, la conselleria de cultura, l'han obligat a esbucar una paret que ell havia fet i vostès que han de donar exemple es passen la llei pel forro.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Marí i Tur. Sr. Conseller d'Obres Públiques té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo en primer lloc li vull dir que aquesta rotonda pensam que és molt important perquè la carretera de Sant Antoni probablement sigui un dels punts més negres que tenim a les Illes Balears, en primer lloc.

Segon li he dit que es pensar sol·licitar el permís de patrimoni, el que passa que jo li he citat el pou, perquè vegi que també els consellers que som d'altres illes ho coneixem, perquè en aquest cas va haver-hi una paret, que va arribar a molts de llocs la fama que s'havia fet una paret sense permís i sense l'autorització de Patrimoni. Per tant, conec molt bé aquesta zona gràcies, a aquest pou.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques.

I.6) Pregunta RGE núm. 2365/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a crida a la mobilització i confrontació social per part de la consellera de Benestar Social per donar suport a la Llei de parelles de fet.

Passam a la sisena pregunta la 2365, relativa a crida a la mobilització i confrontació social per part de la Consellera de Benestar Social per donar suport a la Llei de parelles de fet, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular que té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt Honorable, avui present i per tant, esper que em contesti a la pregunta, que és molt concreta i diu textualment, creu oportú el

President de la comunitat autònoma que la Consellera de Benestar Social cridi a la mobilització i confrontació social per donar suport a la Llei de parelles de fet?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, per les notícies que té aquest President, la Consellera Caro no ha cridat mai a la confrontació social.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Sr. Huguet té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Jo tampoc cridaré a la confrontació social, però em basaré en unes informacions aparegudes als diferents mitjans de comunicació. La primera perla és quan la consellera diu *"si finalmente la ley sale adelante, sin el reconocimiento del derecho de adopción a las parejas estables se aprobará una ley incompleta y deberemos esperar a contar una mayoría parlamentaria progresista, la qual cosa vol dir que ara no és majoria progressista, y suficiente para incluir este reconocimiento"*. Per tant, primer nivell.

Segon nivell, la negativa d'UM, *"la consellera animó a organizaciones sociales y de modo particular a los gays y lesbianas a que se pronunciaran con contundencia en esta batalla"*. Diferents programes de ràdio, caldrà una mobilització social perquè puguin incloure-se dins la llei la possibilitat d'adopció. La presidenta d'Unió Mallorquina, diu el Govern s'ha de donar compte que això no està inclòs al programa, no està escrit, per tant, no hi haurà adopció, diu la presidenta d'Unió Mallorquina i també diu que s'ha de donar compte que la majoria la conformen PP i UM, això ho diu la presidenta d'UM, jo no m'atreveixo a tant, efectivament la suma seria aquesta.

Jo l'única cosa que li he dir Sr. President, és que valdria la pena que posés tranquil·litat a segons quins membres del seu Govern i es donessin compte que governen i governar és diferent a l'oposició i governar és diferent a fer unes pràctiques, quan un no té responsabilitat executiva directe és lloable i respectable que es faci. Des d'un Govern no es pot instar i menys des d'una conselleria a una mobilització i a una confrontació social, no és pot fer, és políticament incorrecte i vostè ho sap.

I per acabar, perdoni aquesta vehemència, no emcauen els anells Sr. President, enhorabona, perquè la pregunta està formulada dia 16 i dia 17 vostè va deixar les coses ben clares, tant és així que va desautoritzar públicament a la consellera...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. El seu temps s'ha esgotat. Sr. President del Govern té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Miri Sr. Huguet, crec que efectivament a vostès ja els agradaria això de PP-UM, però ara no pot ser, em sap greu. Aquest Govern governa, efectivament aquest Govern ha aprovat 29 lleis en dos anys, exactament el que vostès varen fer en quatre, vostès necessitaren dos anys més que nosaltres per igualar-nos en lleis. Per tant, aquest Govern governa, no ho dubti.

Respecte a això que diu que els que formen part d'un Govern no és correcte que cridin a les mobilitzacions, li vull que dir que la Consellera de Benestar Social, precisament aquest cap de setmana ha estat a Santiago de Compostela, discutint *el Plan Nacional de acción para la inclusión social del Reino de España*, elaborat pel Govern de l'Estat i enfocat i dirigit pel Ministeri de Treball i Afers Socials i diu així una part d'aquest programa, "*hay que generar procesos de movilización y definir una praxis emancipatoria de los colectivos y grupos sujetos a exclusión social*".

Bé, li he de dir que el pla no és gran cosa, però almenys a nivell d'Estat entenen coses que vostès pareix que encara no han arribat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President del Govern.

I.7) Pregunta RGE núm. 2352/01, de l'Hble. Sr. Diputat Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a reordenament del mapa sanitari de les Illes Balears.

Passam a la setena pregunta la 2352, relativa a reordenament del mapa sanitari de les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Cànoves i Rotger, del Grup Parlamentari Socialista que té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Salom, la seva conselleria té competència clara en ordenació i planificació sanitària, en exercici d'aquesta competència la Comissió d'Ordenació Sanitària, el mes d'agost de l'any passat, després de 10 anys sense reunir-se reordenar el mapa sanitari de les Illes Balears i aquesta comissió va assignar, entre altres, un PAC al municipi de Santa Margalida. Correspon també a la competència de l'Ajuntament de Santa Margalida per ubicar i situar dins el seu terme aquest PAC.

És clar, jo entenc Sra. Consellera el problema del batle de Santa Margalida, per una part les pressions dels seus socis de

Govern perquè aquest PAC s'ubiqui a Ca'n Picafort i per una altra les pressions de la gent gran de Santa Margalida, que volen que aquest PAC s'ubiqui a La Vila. Molt hàbilment el batle de Santa Margalida li passa la patata calenta a vostè, a la conselleria perquè informi allà on seria millor ubicar aquest PAC. Es veu que això de qui vol peix que es banyi no va amb el batle de Santa Margalida.

Per tant, jo li deman quina és la situació existent respecte aquest municipi Sra. Consellera?

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves. Sra. Consellera de Sanitat té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Cànoves, jo per respondre aquesta pregunta llegiré literalment, perquè hi ha hagut moltes intoxicacions no massa ben intencionades per part de diverses institucions i li llegiré literalment l'acta de la reunió de la Comissió d'Ordenació Sanitària de les Illes Balears de dia 30 d'agost, amb la compareixença número 5 del Batle de Santa Margalida.

Diu: "després de donar la benvinguda la Presidenta de la Comissió al Batle de Santa Margalida i la regidora de Muro Sra. Gual, el Batle de Santa Margalida exposà la situació del seu municipi i assenyala que Santa Margalida sofreix una gran pressió demogràfica i per això manté la seva reivindicació d'un PAC a Santa Margalida, perquè les expectatives són d'una creixent població. La Presidenta de la Comissió, amb la seva condició de Consellera de Sanitat, manifesta que la conselleria està d'acord amb la reivindicacions del municipi de Santa Margalida i respon el batle que la conselleria finançarà les remodelacions arquitectòniques que calguin per al PAC. En aquest punt sorgeix la qüestió del lloc concret on s'ha d'ubicar el PAC, el vicepresident informa al batle que les competències d'ordenació sanitària de la comissió no arriben al punt d'assenyalar el lloc concret d'ubicació dels centres sanitaris, la qual cosa s'ha de consensuar amb totes les institucions implicades, encara que suggereix que es pot encarregar un estudi tècnic. La presidenta demana qui s'encarregarà de fer l'estudi, el representant de l'Insalud, el Sr. Corcoy, Gerent d'Atenció Primària, diu que les dades i els paràmetres de l'assistència a la zona les té l'Insalud, per la qual cosa seria lògic que fos aquest organisme l'autor de l'estudi, també proposa millorar les consultes ordinàries amb l'ampliació d'horari d'assistència fins a 21 hores, ja que així ho recomanen els estudis de l'Insalud sobre demanda i accessibilitat de la zona.

Arribats a aquest punt, la presidenta de la Comissió reitera l'oferiment de la Conselleria de Sanitat i Consum que es faci un PAC a Santa Margalida o a Can Picafort, i que es creï una comissió formada per tècnics de les tres institucions amb l'objectiu de proposar la millor ubicació geogràfica del nou

PAC, una vegada finalitzi l'estudi tècnic sobre la ubicació del PAC, que aquest es construirà i finançarà la Conselleria.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat, el seu temps està acabat. El Sr. Cànoves no vol intervenir?

I.8) Pregunta RGE núm. 2357/01, de l'Hble. Sr. Diputat Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport del Govern a un gran centre de manteniment aeri a Son Sant Joan.

Doncs passam a la vuitena pregunta, 2357, relativa a suport del Govern a un gran centre de manteniment aeri a Son Sant Joan, que formula l'Hble. Diputat Sr. Josep Marí i Ribas, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

EL SR. MARÍ I RIBAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Ens interessam avui per un tema important, que fa referència a comunicacions aèries, i això a les Illes, com sempre, és un tema de primera línia. L'Associació Espanyola de Companyies Aèries, AECA, ha reclamat un gran centre de manteniment aeri a l'aeroport de Palma. La pregunta que formulam és si el Govern de les Illes Balears pensa donar suport a la construcció d'aquest centre per part d'AENA. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Marí Ribas. Sr. Conseller d'ordenació del territori, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'OBRES PÚBLIQUES, HABITATGE I TRANSPORTS (Josep Antoni Ferrer i Orfila):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Efectivament aquest govern considera, i entenc que no tan sols hauria de ser el Govern sinó totes les institucions d'aquesta illa, entén que és prioritari per a l'aeroport de Palma la construcció d'aquest hangar, perquè pugui ser competitiu respecte d'altres aeroports, i també pel foment de treball i de tecnologia que pot aportar aquest tipus d'activitat. Per tant, el Govern des de sempre ha insistit i s'ha sumat a totes les accions que vagin a afavorir la qüestió d'aquest hangar, però per desgràcia una vegada més hem de veure la falta de sensibilitat dels equipaments que no estan dirigits o controlats directament per les institucions d'aquestes illes, sinó des de Madrid, la falta de sensibilitat en aquests temes. Sembla ser una cosa que ja va sortir a concurs. AENA sense cap tipus d'explicació va fer enrere aquest concurs, després el va treure una altra vegada, però amb unes condicions diferents, i és lamentable que un aeroport que està generant beneficis a AENA, després AENA no retorni aquests en forma d'inversió, com requerim.

Per tant, sí, i pensam fer tots els esforços possibles, i esperam que altres institucions, tant l'Ajuntament com el Consell de Mallorca, se sumin a aquesta reivindicació i a totes

les accions que facin falta per dur endavant aquest tema. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Obres Públiques. Sr. Marí Ribas, no vol intervenir?

I.9) Pregunta RGE núm. 2358/01, de l'Hble. Sr. Diputat Antoni Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a dèficit fiscal de les Illes Balears.

Doncs passam a la pregunta número 9, 2358, relativa a dèficit fiscal de les Illes Balears, que formula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Diéguez Seguí, que té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Conseller, 150.230 millones de pesetas es el dèficit fiscal que hemos tenido en nuestra comunidad autónoma durante el año 2000. Es evidente que este dèficit fiscal será difícil de recuperar por medio del sistema de financiación autonómica o la negociación de un nuevo sistema de financiación autonómica, que es está previsto que se produzca de inmediato. Por ello nos interesaría saber qué iniciativas tiene previstas el Hble. Conseller de Hacienda y Presupuestos para reducir el dèficit fiscal de las Islas Baleares, teniendo en cuenta la exorbitante cantidad de 150.000 millones que ha supuesto para esta comunidad autónoma el último año.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller d'Hisenda, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'HISENDA I PRESSUPOSTS (Joan Mesquida i Ferrando):

Gràcies, Sr. President. Efectivament es va posar de manifest que a la Comissió no permanent d'investigació totes les persones que varen participar varen afirmar que existia un dèficit fiscal. En funció de la metodologia emprada, aquestes quantitats anaven des de 116.000 milions de pessetes, 137.000, com deia el Consell Superior d'Investigacions Científiques; la Conselleria parlava de 150.000; i altres intervinents varen dir que més. Varen dir també que aquest dèficit fiscal s'anava incrementant. Per què? Perquè l'Estat cada vegada va recaptant més, i cada vegada està fent menys inversió. Per tant, com deia molt bé vostè, és difícil que la compensació d'aquest dèficit pugui venir a través del sistema de finançament. Pensi que rebem aproximadament 100.000 milions de pessetes.

Quin és l'instrument per compensar el dèficit? Sense cap dubte el règim especial. El règim especial permet i dóna la possibilitat que el Govern de l'Estat dugui a terme inversions, per exemple en matèria de transport ferroviari, que diu que el Govern col·laborarà amb l'Administració de Balears en la potenciació del transport ferroviari, presentant o tenint la possibilitat també de presentar projectes en relació a suficiència energètica i a foment d'energies alternatives, compensar el

dèficit fiscal també a través de la sagnia econòmica que suposa que molts de malalts i molts de familiars han de venir a Balears o s'han de desplaçar a la península per tractaments, o també dur a terme projectes de depuració, o mil coses més. Efectivament en aquests moments, com vostè sap, la potenciació del règim especial està absolutament aturada. Jo el que sí demanaria a l'Administració central és que vinguin a Balears ministres, que vinguin a Balears, perquè resulta que van per tota Espanya, i que no vénen per aquí. Segurament és perquè no tenen res a oferir.

Per tant, i com plantejava molt bé el conseller d'Obres Públiques, tenim aquí devora una mina, una mina que es diu aeroport de Palma, que genera uns beneficis de 9.000 milions de pessetes. Això també segurament ens compensaria aquest dèficit fiscal. I que sàpiga el Govern central una cosa: l'agressió cohesionada. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller d'Hisenda. Sr. Diéguez, té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sr. Presidente. Solamente quince segundos para dar una sugerencia al conseller de Hacienda, ya que pretende que vengan ministros por aquí. Muy fácil lo tiene: organice un torneo de pádel. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Conseller d'Hisenda, vol tancar? No.

I.10) Pregunta RGE núm. 2359/01, de l'Hble. Sra. Diputada Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a mesures del Govern contra l'activitat dels "manteros".

Passam a la desena pregunta, 2359, relativa a mesures del Govern contra l'activitat dels "manteros", que formula l'Hble. Diputada Sra. Mercè Amer i Riera, del Grup Parlamentari Socialista, que té la paraula.

LA SRA. AMER I RIERA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident del Govern i conseller de Comerç, aquesta diputada coneix la resposta a la pregunta 3037 de 1999, relativa a inspeccions dels denominats "manteros". Efectivament, com deia l'escrit de resposta del conseller Sr. Ferrer, el conseller d'Obres Públiques, deia que s'havia incrementat el nombre d'inspeccions en relació al transport turístic regulat pel Decret 87/1997. S'han celebrat -deia aquest escrit- reunions de Vicepresidència amb direccions generals responsables de les àrees de turisme, de les àrees de consum, i de transports, per impulsar i coordinar les actuacions d'inspecció.

Aquesta diputada també coneix el projecte de llei d'ordenació comercial de les Illes Balears, el dictamen està

previst aprovar-se per la Comissió d'Economia el proper dijous, una nova llei que s'afegiria a les que el president parlava de 29 lleis en dos anys, ja serien 30, per tant no seria ja empatar, sinó que ja augmentaria més en relació als quatre anys de la passada legislatura. L'article 49 en concret inclou les infraccions de venda ambulants a establiment turístic, com també l'article 53 preveu les sancions. Sabem també que hi ha hagut reunions mantingudes en coordinació amb els ajuntaments, com també seminaris tècnics.

Atesa, per tant, la voluntat manifesta d'aquest govern per reduir o eradicar les activitats dels denominats "manteros", m'agradaria, Sr. Vicepresident, que ens explicàs aquí, en aquest parlament, aquestes mesures preses, i també les que pensa prendre aquest govern. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Amer. Sr. Vicepresident del Govern, té la paraula.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER D'ECONOMIA, COMERÇ I INDÚSTRIA (Pere Sampol i Mas):

Gràcies, Sr. President. Sra. Amer, efectivament a finals del 99 es va constituir una comissió que s'ha reunit periòdicament des d'aleshores, en la qual participen els directors generals i tècnics de la Direcció General de Comerç, de Consum, de Transports i d'Ordenació del Turisme. A part d'això ja a principis de l'any 2000 es va realitzar una campanya informativa entre els turistes, que es manté amb anuncis a les publicacions especialitzades dirigides al Turisme, i efectivament a partir d'aquesta coordinació s'han intensificat les inspeccions i els expedients sancionadors. M'han passat un resum les distintes direccions generals, i per exemple expedients en matèria d'infraccions a la normativa de transports, vull dir que s'han controlat 482 vehicles, dels quals se'n varen immobilitzar 61 perquè no tenien la documentació de l'excursió en regla. Això ha permès que 7.325 turistes no poguessin realitzar una excursió, perquè era il·legal. A la vegada s'han aixecat 64 actes i butlletins de denúncia, i fins ara hi ha sancions proposades per 21 milions de pessetes.

Quant a les infraccions en matèria de consum, s'han presentat 83 reclamacions, s'han obert 13 expedients, i fins ara hi ha 10.555.000 de sancions proposades.

En matèria d'infraccions a turisme, s'han obert 36 expedients per publicitat il·legal, s'han fet 52 seguiments d'excursions, s'han sancionat 28 agències de viatges, i per un total de 18.500.000 pessetes.

A part d'això, varem organitzar una reunió a Eivissa, a la qual va participar a part del Govern, la Delegació del Govern, tots els ajuntaments d'Eivissa i el Consell Insular, per coordinar accions contra la venda il·legal.

Efectivament també s'ha reunit la Federació d'Entitats Locals, i a principi d'abril es va realitzar un seminari, coordinat pel director de l'Institut d'Estudis Autònoms, el Sr. Segura,

que ha elaborat un document, del qual n'hi passaré una còpia, allà on es proposen tota una sèrie d'actuacions i de canvis normatius de cara al futur, per dotar l'Administració de més instruments legals per combatre aquesta activitat quan sigui il·legal. Moltes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vicepresident del Govern. Sra. Amer, no vol intervenir?

I.11) Pregunta RGE núm. 2353/01, de l'Hble. Sr. Diputat Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, relativa a trasllat d'una neonata a un centre especialitzat des d'Eivissa.

Passam a la pregunta número 11, 2353, relativa a trasllat d'una neonata a centre especialitzat d'Eivissa, que formula l'Hble. Diputat Sr. Miquel Ramon i Juan, del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Ecologista, que té la paraula.

EL SR. RAMON I JUAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, aquesta pregunta que li feim en relació a uns fets que consideram molt greus, per desgràcia avui ja no està massa d'actualitat, perquè hi ha nous fets igualment greus en relació a l'assistència sanitària urgent. Avui els mitjans de comunicació diuen que hi ha una persona que va morir, possiblement si hagués rebut assistència prou urgent no s'hauria produït aquesta mort. De totes maneres el que li plantejàvem a la pregunta són els fets que varen passar el passat dia 7 d'abril, quan els metges de l'hospital Can Misses d'Eivissa, davant una nena que havia nascut aquell dia, una nena prematura i que tenia problemes respiratoris, necessitaren assistència especialitzada, tractaren de portar-la a l'hospital de referència, a l'hospital de Son Dureta, en el qual no hi havia en aquell moment incubadores a l'UCI, que permetessin traslladar-la allí, i varen haver d'optar per buscar plaça a un hospital de Barcelona.

Segons hi ha constància documental, la sol·licitud de l'avió que havia de fer el transport es va fer a les 10 de la nit. L'avió no va arribar a l'aeroport d'Eivissa fins a les 2 d'aquella nit, i no va sortir en direcció a Barcelona fins a les 6 del matí, o sia que varen passar 8 hores des que es va sol·licitar. A més, sembla ser, això ja veurem si es confirma el procediment judicial que hi ha en marxa, que va arribar a Barcelona aquesta nena que no estava intubada, i la veritat és que va morir, no es va poder salvar la seva vida. Altres qüestions que semblen molt preocupants, que sembla ser que es va arribar a Eivissa amb una incubadora freda, sense bateries ni oxigen, que se li va haver de proporcionar pel propi hospital de Can Misses.

Davant tots aquests fets tan greus, creu la Sra. Consellera de Sanitat que això és normal, que és possible que avui en dia tinguem aquests problemes quan necessitam una evacuació urgent d'un malalt per rebre assistència especialitzada? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ramon. Sra. Consellera de Sanitat, té la paraula.

LA SRA. CONSELLERA DE SANITAT I CONSUM (Aina Maria Salom i Soler):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Ramon, té raó quan vostè expressa que de forma massa sovint apareixen en aquesta comunitat autònoma i a totes les seves illes problemes comel que vostè acaba de descriure, i que avui tornen a sortir en premsa; i li he de dir que és lamentable que tots els ciutadans tinguem un servei en aquestes condicions. Jo aquí vull recordar que ara ben aviat farà un any, al mes de juliol, l'Insalud es va responsabilitzar d'arreglar aquest problema, i la veritat és que va armar una guerra de galàxies entre ambulàncies, amb el compromís de rompre el conveni amb aquesta empresa, i que resoldria d'una vegada per totes aquest problema.

Ha passat un any i, com molt bé vostè diu, Sr. Ramon, estam no en les mateixes, jo crec que estam pitjor. O sigui, que no sols l'Insalud no ha resolt els problemes dels ciutadans, sinó que els ha agreujat, perquè les planes de tota la premsa estan plenes de denúncies de persones, de ciutadans, d'homes i dones que es troben amb aquesta problemàtica, i que en aquest cas concret fins i tot hi ha hagut una mort per endavant d'un nadó, que està als jutjats, segons tenc entès. I per una altra, a hores d'ara encara no s'ha solucionat aquest problema tan greu i que tots patim.

Jo li vull explicar que en aquest cas concret de la nina, la Conselleria ha fet les inspeccions pertinents, i li diré que les actuacions que hem fet són les següents: En primer lloc una inspecció realitzada a l'aeroport de Palma als avions utilitzats per transport sanitari, matrícules ECFK, etcètera, s'aixeca acta número 1150/2001, el 14 de maig del 2001, davant el Sr. José María García Ruiz, i atès que en el moment de la inspecció l'esmentat Sr. Garcia manifesta que els tres avions i els dos helicòpters disposen d'autorització sanitària, se li atorga un termini màxim de deu dies perquè les presentàs davant la Conselleria. El termini finalitza, Sr. Ramon, com a màxim el proper dia 25 de maig. A la inspecció dia 11 de maig a l'aeroport de Maó, a l'helicòpter, també s'aixeca acta; i en tercer lloc a l'aeroport d'Eivissa, al seu pertinent helicòpter.

Tot això, només dir-li, Sr. Ramon, són les accions que hem empreses per esbrinar en aquest cas concret que vostè demanava, però jo crec que la problemàtica que tenim, i la tenim ben grossa, és perquè l'Insalud no sap resoldre el problema que té amb aquest contracte amb aquesta empresa...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Sanitat. El seu temps està esgotat. Vol intervenir, Sr. Ramon?

I.12) Pregunta RGE núm. 2366/01, de l'Hble. Sr. Diputat Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, relativa a criteris d'actuació del conseller de Treball.

Passam a la pregunta número 12, 2366, relativa a criteris d'actuació del conseller de Treball, que formula l'Hble. Diputat Sr. Joan Huguet i Rotger, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Molt Hble. President, fa unes setmanes hem assistit a una batalla campal de desqualificacions entre un membre que va signar el pacte i membres del Govern, i una altra vegada més vostè es va haver de posar el casc de bomber i anar a apagar focs. Però és que aquí sembla ser que aquest govern, que ja no té una majoria parlamentària progressista, tal com ha detectat la consellera, deu ser una altra cosa, a ningú se li escapa que és un govern format com una ensalada de fruites, diferents fruites fan una bona combinació, sempre i quan després no hi hagi ningú que es despisti i hi posi vinagre, després no hi ha qui se la mengi. I açò és el que sembla que va voler dir el Sr. Buades quan va titllar ni més ni manco que de criteris i actituds estalinistes la postura adoptada pel seu conseller de Treball, i que després ho va ampliar a tot el Govern.

Creu vostè que açò està justificat, i que el seu govern o qualque membre que té complex de ser el gall dins el seu govern actua amb criteris estalinistes per depurar responsabilitats a un dels membres del pacte? Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Huguet. Sr. President del Govern, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Gràcies, Sr. Huguet. La meua contesta és que no, que ningú actua amb criteris estalinistes.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. President del Govern. Sr. Huguet, té la paraula.

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Moltes gràcies, Sr. President. Amb tots els respectes, Sr. Antich, Molt Hble. President, jo li faria una recomanació: tenguí sempre a prop de vostè la mànega i el casc de bomber, perquè haurà d'apagar molts de focs si continuen així. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Huguet. Sr. President del Govern, té la paraula.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN (Francesc Antich i Oliver):

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Huguet, miri, jo, com se suposa, apagaré tots els focs que siguin necessaris. De totes formes és difícil haver d'aguantar lliçons de qui a l'anterior legislatura, com vostè sap, funcionant un sol partit, només un partit, fora ser una ensalada de res, només un partit, va tenir tres presidents, i fins i tot el darrer president a la primera volta ni tan sols va tenir tots els vots del seu grup. Jo crec que se'n deuen recordar, d'això. Per tant, és mal de fer haver d'aprendre lliçons de vostès.

Quant a temes estalinistes, i veig que està vostè amb aquest tipus de preguntes, miri, n'hi proposaré una: Per què no em demana sobre aquestes declaracions del Sr. Aznar dient que "*la sociedad vasca no está madura*"? I per què no em fa una pregunta i em demana: "pensa el president que el Sr. Aznar actua amb criteris de menyspreu cap al poble basc?" Podrien ser criteris estalinistes, per ventura? Li propòs aquesta pregunta.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. President del Govern. Amb la seva intervenció... Sr. Huguet, per què em demana la paraula?

EL SR. HUGUET I ROTGER:

Li deman la paraula per empara d'aquesta presidència, per una raó molt senzilla: He formulat dues preguntes, la primera resposta és correcta, podem estar d'acord o no estar d'acord, però és correcta. Però després aprofita el segon torn no per contestar referit a la nostra comunitat i a actituds d'aquest parlament, sinó treure qüestions d'altres parlaments, d'altres comunitats, i també de l'Estat, amb la qual cosa crea una indefensió total al diputat que demana. Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Jo puc entendre el seu raonament, i vostè comprendrà que la meua actitud d'efectivament donar-li tot l'empara del món, però reconeixent que això és una tècnica parlamentària utilitzada al Parlament de les Illes Balears, utilitzada al Parlament de l'Estat, quan diputats d'altres partits demanen al torn de control del Govern. Aleshores, té el meu empara, però fins a aquí hem arribat. Gràcies.

II.1) Interpel·lació RGE núm. 1777/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a accés a les platges de la costa sud de Ciutadella de Menorca.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és una interpel·lació, la 1777, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a accés a les platges de la costa sud de Ciutadella de Menorca. En nom del Grup Popular té la paraula el Sr. Guillem Camps durant deu minuts.

EL SR. CAMPS I COLL:

Sr. President, senyores i senyors diputats, Sra. Consellera de Medi Ambient. La consellera, vostè, de Medi Ambient va

signar dia 27 d'abril de l'any passat amb cadascun dels propietaris de Cala en Turqueta i de sa Marjal Nova un conveni que feia possible l'accés controlat i racional a Cala en Turqueta i es Talaier, a l'ANEI 14, situada a la costa sud de Ciutadella.

Recordem que a Cala en Turqueta l'acord que va subscriure amb la societat Cala en Turqueta SA, Ibanat manifestava el seu interès de condicionar un vial públic, de fer un aparcament de 1.500 metres quadrats, i va comprar una àrea d'uns 173.000 metres quadrats, tot açò per un valor d'uns 67 milions de pessetes. L'aparcament deia que seria operatiu el 2001, és a dir enguany, i que a més es comprometia a facilitar el seu manteniment i conservació, i que des de principis de maig del 2000 s'iniciarien tasques de vigilància a la zona. Cala en Turqueta, per altra banda, s'obligava a facilitar durant un període màxim de dos anys el lliure trànsit per la seva propietat, dins una franja horària que oscil·lava de 10 a 20 hores als mesos de juliol i agost, de 10 a 19 als altres mesos de maig, juny, setembre i octubre. L'incompliment per part d'Ibanat de les seves implicacions facultava a la societat a impedir el pas.

Però, a què s'obligava Ibanat. Ibanat s'obligava a una informació dels accessos, una custòdia i comprovació de les instal·lacions, la recepció i orientació dels visitants, recollida de residus dipositats a la zona de l'aparcament i de l'accés a la platja, i el manteniment d'un servei de vigilància que controlés el pas de vehicles.

Quant al conveni signat per vostè amb els propietaris d'es Talaier, els propietaris de sa Marjal Nova, permetia la compra per la quantitat de 3.600.000 pessetes d'una franja de cent metres quadrats que feia possible l'execució d'un vial públic, que voltés enfora de les cases del lloc, i es convertiria d'aquesta manera en l'únic accés a les platges de Cala en Turqueta i es Talaier, és a dir que només hi hauria un pas per anar a aquestes dues platges. El Consell Insular per la seva part es comprometia a elaborar un pla especial en què s'inclouria un centre d'interpretació.

Vostès deien, i així ho manifestaven, que l'adquisició projectada té per finalitat garantir l'existència d'un camí d'ús públic adequat que permeti l'accés de manera controlada i racional a l'Àrea Natural d'Especial Interès, a la vegada que faciliti les tasques de manteniment i conservació. Aquest camí ha de constituir l'únic accés públic a la zona de l'Àrea d'Especial Interès compresa entre Cala en Turqueta i Son Saura, d'acord amb les previsions contingudes al pla especial que actualment s'està elaborant per part del Consell Insular de Menorca. Recordem que fa d'açò un any. Mentre s'executava el vial, la propietat facilitaria el pas d'1 de maig a 30 de setembre.

Idò hem de dir que d'açò no s'ha fet res, i que aquest vial no s'ha fet, i que no s'ha fet el pla d'interpretació, i que per tant no es pot accedir lliurement a les platges.

I de Macarella, què en direm? També els accessos a les platges de Macarella i Macarelleta encara estan pendents de resolució. El fet és que el conveni entre l'Ibanat i la propietat va acabar dia 30 d'abril d'enguany, dia 30 d'abril passat, i sent en

l'aire el lliure accés a les platges. I quin motiu? Que Ibanat no ha condicionat el desviament dels 120 metres de camí que passen per les cases. Aquests convenis tenien vigència a 30 d'abril, data en la qual el Govern es comprometia a tenir realitzades les seves obligacions. Però vostè, Sra. Consellera, no ho té enllestit. No ha complert els seus compromisos. Ni hi ha un Pla especial de la zona protegida de Macarella, o l'han enredat, si deien que estava fet, que permeti l'obertura de nous vials a l'interior de la finca. També està pendent la modificació del Pla General d'Urbanisme de Ciutadella perquè possibiliti rectificar el traçat del camí de Macarella, com tampoc no està resolta la segregació del terreny que es va vendre al Govern balear.

Però és que ni aquest tram de Macarella ni el nou tram de Cala en Turqueta i sa Marjal Nova estan grafiats, com deia, al Pla General de Ciutadella, que no permet dissenyar uns nous vials dins una ANEI, cosa que vostè hauria de saber quan va signar. L'Ajuntament de Ciutadella diu que per donar-li una solució jurídica i tècnica anunciava el 9 de febrer d'enguany que a aquest tram no hi hauria cap problema, que estaria modificat el Pla General per via d'urgència, i que enguany s'obriria, aquest estiu s'obriria.

Jo no sé si se n'adona, Sra. Consellera, que aquests camins encara no són públics, i no ho seran mentre no condicionin els desviaments de camins que passen per les cases. El Govern no va comprar aquesta part de vials, aquestes que passen per les cases. Per tant, mentre aquests vials siguin els que permeten anar a les platges, vostè es veurà obligada a arribar a un acord amb els propietaris. I com que vostè ha incomplert el que varen acordar, no s'estranyi si els propietaris estableixen els controls que considerin convenients perquè passin els vehicles, posin vigilància, posin els horaris pertinents, i per cobrir aquests serveis que ells donaran.

Va ser vostè qui va firmar els convenis, i pel que es veu són irrealitzables, és a dir que va firmar unes coses que si vostè hi entén i se n'adona, no es podien aconseguir en un any, ni en dos, i ho demostren els fets. Per tant, jo el que li demanaria aquí és el que molta gent de Menorca es demana ara: quina fórmula aplicaran per tal de regularitzar l'accés a les platges de Cala en Turqueta, es Talaier i Macarella? On condicionaran els aparcaments per vehicles a Macarella, a Cala en Turqueta i a es Talaier? Quants de metres quadrats per usuari tindran? Quants metres quadrats tindrà cadascun dels apartaments? A quants de metres de les platges quedaran situats? Quantes persones tendran accés a aquestes platges cada dia, diàriament? És una pregunta especialment que ens interessa. I quines persones es faran càrrec de la vigilància i controlaran els accessos?, quines?, quantes? Quin serà l'entitat responsable? Creu vostè que enguany també haurà d'intervenir, com ho va fer l'any passat, la Policia municipal de Ciutadella? Si vostè ha incomplert els convenis, per quins camins hauran de passar els vehicles, per tant?

I quan pensa la consellera de Medi Ambient que el Consell Insular de Menorca tindrà enllestit el Pla especial de la costa sud? Els menorquins i les menorquines hem d'esperar que aquest pla estigui fet per no tenir problemes d'accés a les

platges? Mentrestant haurem de pagar? Pensa mantenir els camins oberts durant tot l'any? Pensa aplicar una limitació també horària?

Jo crec que totes aquestes qüestions vostès, donat que aquí governen, governen també al Consell Insular de Menorca i a l'Ajuntament de Ciutadella, les haurien d'haver tingut en compte quan vostè va signar amb els diferents propietaris aquests acords, aquests convenis que per altra banda van deixar de banda els que es van signar el 99. Per tant estam parlant de dos anys, i en dos anys hi ha hagut una incapacitat manifesta per aclarir l'accés normal lliure a la costa sud, les emblemàtiques platges de Macarella, Cala'n Turqueta i es Teler.

Jo crec que açò és realment un inconvenient importantíssim per ara que molta gent ens visita i que vol realment arribar a aquests paratges verges, i que gràcies a vostè tindran una impossibilitat per aconseguir-ho. Un dels motius és perquè s'han incomplert els convenis, s'han incomplert les paraules, perquè s'han incomplert les obres i perquè nosaltres, una altra vegada més, tindrem obstacles per arribar lliurement a unes costes emblemàtiques com són les costes d'es Teler, Son Saura i Cala'n Turqueta, i sobretot, també, Macarella.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps, en nom del Grup Popular, per la seva intervenció. Sra. Consellera de Medi Ambient, en nom del Govern té deu minuts d'intervenció.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Sr. President, senyors diputats, senyores diputades, en primer lloc veig que el portaveu del Partit Popular, en aquest cas el Sr. Camps, no té informació correcta. En primer lloc perquè actualment s'accedeix lliurement a aquestes platges, no es posa cap tipus de problemes. En segon, Ibanat, i per tant la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, ha complert els compromisos als quals es va comprometre quan va signar els convenis, i precisament una tercera qüestió que també és perquè li quedi clara és que treballa amb molt bona sintonia tant amb el Consell Insular de Menorca i amb l'Ajuntament de Ciutadella, com amb els propietaris per intentar cercar una solució precisament a l'accés a les platges de Ciutadella. Per tant, crec que amb això li pot quedar molt clar que s'hauria d'informar millor.

El que sí pareix és que no té record o no té memòria, i crec que li hauré de refrescar jo perquè crec que li fa falta, precisament perquè vostè el que crec que té és una gran irresponsabilitat sobre aquest tema, i fins i tot jo diria que una certa barra de dur aquest tema al Parlament, quan precisament la signatura que es va fer dels convenis, que es va fer dels primers convenis després d'uns preacords, va ser per part del Partit Popular i que precisament, com vostè ha dit, són uns convenis que precisament eren irrealitzables en aquell moment.

Però curiosament jo sí que li faré memòria i li ho recordaré. Es varen firmar tres convenis per l'anterior govern, amb el conseller Ramis com a representant, que tenen data de juny i juliol del 99, quan precisament el govern actual estava en funcions; es varen signar de forma irresponsable i, a més, com vostè ha admès, amb moltíssimes dificultats per dur-los endavant; primer, perquè depenien de decisions urbanístiques d'altres administracions, sobretot de l'Ajuntament de Ciutadella, que havia de modificar el Pla general d'ordenació urbana, i també del consell insular a través de la seva comissió insular d'Urbanisme. Depenien també de la modificació, tal com diuen també els convenis que vostès varen signar, del Pla especial de l'Aneim14 de Ciutadella redactat per la Conselleria de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, i a més amb un recurs que vostè ja sap que tenia posat l'oposició del Consell Insular de Menorca en què deia que aquestes competències eren pròpies del consell, que posteriorment, a més, va guanyar.

En tercer lloc es varen signar aquests convenis sense cap estudi sobre quina era la titularitat dels camins, i per tant es podria donar el cas que s'haguessin comprat, o es podien comprar camins precisament que fossin de titularitat pública, i li record que hi havia un informe dels serveis jurídics de la mateixa conselleria de Medi Ambient que apuntava cap a aquest sentit.

Per tant, es varen signar uns convenis amb un reconeixement clar i flagrant de modificació de la normativa urbanística i d'ordenació del territori que precisament no depenia de la conselleria i, per tant, del Govern, sinó que depenia d'altres administracions. A més, aquests convenis tenien una altra irregularitat gravíssima, i és precisament que no se subscribia cap partida pressupostària que els emparàs i varen deixar una trampa al nou govern quan ja sabien que precisament no seria seu.

D'això és el del que ha de fer memòria, Sr. Camps, això és el que precisament ha de recordar.

Fins i tot un dels convenis, Cala'n Turqueta, preveia l'obertura d'un camí rodat en un tram d'Anei en el qual, segons el Pla general de Ciutadella, tan sols es poden obrir camins per a vianants però no per a vehicles; ni tan sols amb la declaració d'interès general es podia realitzar l'esmentat camí rodat, que òbviament no es pot realitzar en contra de les previsions d'un pla general.

Haguessin vostès firmat aquests convenis si haguessin tengut la responsabilitat de govern del consell insular o de l'Ajuntament de Ciutadella? És evident que els varen firmar quan ja coneixien que hi havia un pacte polític que els desallotjava del Govern, amb una iniciativa que demostrava què entén el Partit Popular per responsabilitat política i per lleialtat institucional.

Per tant, en resum, el Partit Popular preparava una trampa al nou govern amb la signatura de convenis irregulars, comproment les finances de l'Ibanat i de la conselleria i ara, com dic, té vostè encara el "daixò"..., la qüestió de dur-ho en aquest parlament.

Precisament aquest nou govern, actuant amb tota la responsabilitat que suposava haver trobat uns convenis signats amb uns propietaris, summament costosos per a l'Administració, va considerar que els havíem de renegociar, que precisament aquest tema s'havia venut per part del Partit Popular a la ciutadania de Menorca com un tema teòricament resolt quan no hi estava, ni molt manco, afegit a més a una forta demanda dels ciutadans i les ciutadanes de Menorca cap a l'accés de les platges des de feina molts d'anys i amb uns convenis que precisament els propietaris amenaçaven que, si es complien, es tancarien els camins. Precisament per això, per responsabilitat política, per veure que era un tema cabdal per a l'illa de Menorca, es va considerar que el que s'havia de fer era renegociar aquests convenis per a benefici, com dic, de la ciutadania de Menorca. Aquests convenis es varen renegociar amb els propietaris en total col·laboració amb el consell insular i també, per altra banda, amb l'Ajuntament de Ciutadella, intentant introduir millores sobretot per minvar l'impacte ambiental, el qual en certa manera podia ser important. Varen ser una sèrie de modificacions en les quals ara no entraré però que crec que varen redundar en un major benefici del que eren els convenis anteriors.

Precisament a partir d'aquesta informació, com li dic, el criteri del Govern ha estat que l'accés a les platges, no només de Ciutadella sinó de les Balears, ha de ser un dret públic i gratuït amb independència de les propietats privades confinades, i en aquest sentit les actuacions necessàries que s'han fet han estat, comptant amb aquest criteri, per respondre als interessos generals i al respecte mediambiental.

En aquest sentit estam estudiant totes les millores possibles per poder fer un accés adequat, com dic, i mediambientalment el més correcte possible. A hores d'ara, precisament, i gràcies a aquesta coordinació i col·laboració entre les distintes administracions, estam a punt precisament de resoldre el que havien estat els convenis, i crec que ens queda molt poc temps per dir que s'estan resolent de manera adequada.

Però li voldria recordar una cosa: si ara no s'han complit totalment els convenis o els convenis que vàrem renegociar és per dues raons, que una ja la coneix vostè perfectament, que és de caire urbanístic i precisament va ser la que vostès tenien claríssim que ens deixaven com a llegat, que era la necessitat de modificació del Pla general de Ciutadella que permetés l'obertura de trams de vial rodat per la zona Anei M14 de Ciutadella, i precisament l'aprovació del Pla especial que redacta el Consell Insular de Menorca. Precisament aquestes actuacions urbanístiques vostès saben que són lentes, però en aquest moment estan ja a punt de ser resoltes i per tant el tema urbanístic quedarà ja conclòs.

Per altra banda, una altra qüestió per la qual no s'han pogut resoldre de manera completa aquests convenis ha estat perquè els propietaris han incomplert els terminis que tenien per atorgar l'escriptura pública a Ibanat degut al fet que no han fet les segregacions cadastrals previstes. Per tant, aquest incompliment no ha estat en absolut per part d'Ibanat, que li he de dir que a més ha estat reconeguda pels mateixos propietaris la feina, la bona feina d'Ibanat, i tenc una carta que li puc llegir,

si vol, signada per la Sra. Margarita Bagur, precisament perquè Ibanat ha complert de manera estricta tots i cada un dels compromisos que podia fer i depenien exclusivament d'Ibanat.

Per tant li he de dir que s'ha d'informar bé, que els temes urbanístics estan a punt de ser resolts i que el tema de les tramitacions de segregacions cadastrals esperem que també, però que ha estat precisament un tema que depenia dels propietaris i no d'Ibanat. Per tant li he de dir que aquí hi ha hagut una clara aposta per part del Govern i la conselleria i per part del consell i de l'Ajuntament de Ciutadella per resoldre, com vostè ha dit, un dels problemes que preocupen més o que poden preocupar més respecte a temes mediambientals als ciutadans i a les ciutadanes de Ciutadella i de tot Menorca, amb la responsabilitat que ens ha caracteritzat, no precisament jo diria així com vostès varen deixar aquesta situació, que realment la varen deixar, com li he dit, en una situació que és absolutament increïble, així com estaven aquests convenis.

De totes maneres li puc recordar molt ràpidament, perquè el temps se m'està acabant, que és el que ha fet Ibanat i quins compromisos ha complert per millorar la seva informació. A Macarella li puc dir que s'ha pagat la vigilància durant la temporada d'estiu, tal i com es va comprometre Ibanat en el conveni a la clàusula sisena; s'han fet els arranjaments del camí per al seu manteniment, tal i com es va comprometre en el conveni a la clàusula sisena; s'ha abonat la quantitat de 10 milions de pessetes en concepte de lucre cessant a la Sra. Bagur dels períodes 99 i 2000, segons s'estipula al conveni a la clàusula segona, i precisament encara (...) escriptura pública perquè no hi ha hagut o no s'ha fet la segregació per part de la propietària. A Cala'n Turqueta s'ha fet l'escriptura pública el febrer del 2001 després d'haver-ho segregat, després d'un any d'haver esperat la seva segregació; s'ha pagat la vigilància del camí alternatiu durant la temporada estival del 2000, i en l'actualitat es tenen contractades dues persones per Ibanat que duen a terme la vigilància en el camí segons diu la clàusula sisena; s'han duit a terme les obres de manteniment del camí abans d'iniciar la temporada estival de l'any 2000 i s'ha pagat el preu d'adquisició i s'ha atorgat escriptura pública.

Pertant, Sr. Diputat, Sr. Guillem Camps, jo crec que abans de sortir a aquesta tribuna ha d'estar ben informat i, sobretot, tenir memòria, tenir memòria del que va fer el Partit Popular que va ser deixar uns convenis que no tenen agafada de cap banda, i així ens ho han dit tots els serveis jurídics que han estudiat aquests convenis.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera de Medi Ambient. Grups que vulguin intervenir en fixació de posicions? Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista té la paraula.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President. Tenim per costum, ja ho saben, no intervenir a les interpel·lacions entre oposició i Govern -sembla ser que el nou reglament del Parlament així ho establirà- però rompem aquest costum per intervenir en la present per dos motius: primer, per les afirmacions que ha fet el portaveu interpel·lant, que ens han impulsat a aixecar-nos, i segona per felicitar la Sra. Margalida Rosselló per la seva intervenció, que no ha demostrat només el coneixement que té d'Eivissa, sinó el profund coneixement que té..., en el torn de preguntes ha demostrat el coneixement que té sobre qüestions eivissenques, sinó que també en aquest torn d'interpel·lació el profund coneixement que té sobre el cas de l'accés a les platges de la costa sud de Ciutadella, i la felicitat per la forma en què ha exposat la feina que ha fet el Govern i com ha duit la interpel·lació d'un tema prou complicat i prou enredat que el va deixar el Partit Popular abans d'anar-se'n a una vida millor com és l'oposició.

En tot cas sí que li vull dir que no faci cas del que digui el portaveu del Grup Popular quan fa referència al fet que som nosaltres els que feim pagar per entrar als camins per accedir a les platges. No oblidí una cosa: que el Partit Popular, quan va aprovar per silenci administratiu els plans especials tant de la Vall com de la costa sud de Ciutadella, va posar dins aquests plans especials el pagament d'entrada que havien de cobrar els propietaris; açò ho va imposar el Partit Popular en els plans especials, pagament d'entrada que havien de cobrar no les institucions públiques per un servei sinó els propietaris. Els propietaris, a més, havien d'invertir una part d'aquests beneficis en la millora de l'espai i s'havien de crear juntes de conservació d'aquestes Anei per dirigir, per regir totes aquestes inversions. Res d'açò no es va fer, només la primera part, cobrar; açò sí que es va encarregar de fer-ho el Partit Popular per part dels propietaris.

Record que els plans especials d'aquestes Anei, que són uns dels motius pels quals s'ha endarrerit l'entrada a Macarella, el nou accés, que els plans especials van ser motiu de contenció administratiu interposat per PSM, PSOE, Esquerra de Menorca en el seu moment, davant l'acord de la Comissió d'Urbanisme i que aquest contenció es va guanyar per part d'aquests partits que érem a l'oposició; es va guanyar, es va demostrar que el que havia fet el PP amb els plans especials havia estat malament, i durant quatre anys es va funcionar malament, d'aquesta manera. En aquests moments nosaltres, per fer-ho legalment, i crec que ho feim prou bé, per fer-ho legalment el nou accés s'està treballant amb rigor i segons la legalitat, açò vol dir modificació del planejament urbanístic del Pla general de Ciutadella i vol dir pla especial. No feim com la Demarcació de Costes, que obre carreteres vora la mar també per la costa sud sense encomanar-se a ningú; açò són dues maneres diferents de fer feina i jo crec que la que feim nosaltres és la millor, lògicament.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Joan Bosco Gomila, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista, té la paraula.

EL SR. GOMILA I BARBER:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, Sra. Consellera, entenem perfectament que el portaveu del Partit Popular hagi començat a parlar de dia 27 d'abril, dels convenis signats a partir de dia 27 d'abril del 2000, i que per a res hagi anat als antecedents d'aquest conveni perquè el problema dels accessos és un tema que va des de que el Partit Popular va guanyar en el consell insular i a l'Ajuntament de Ciutadella l'any 91, a un lloc per majoria absoluta i a l'altre amb l'ajuda d'un trànsfuga.

A partir d'aquell moment va ser quan a Ciutadella es van començar a tancar els camins a les platges, va ser quan es va començar a posar peatge sense que cap de les tres administracions poguessin un dit. L'Ajuntament de Ciutadella en aquell moment va modificar el Pla general per incorporar els vials a la xarxa de camins públics, però evidentment açò no va passar de l'aprovació inicial perquè les pressions dels propietaris no van permetre que els seus camins, que en aquells moments pagaven peatge, se'ls poguessin expropiar perquè estaven dins la xarxa viària del terme municipal de Ciutadella.

Vostè ha dit que un conveni es va signar, concretament em pens que és el juliol del 99, aquest que vostè ha explicat, però n'hi va haver un altre que es va signar un dia abans que acabés la campanya electoral del 99, dia 11 de juny del 99, que els va permetre sortir, perquè els ciutadellencs i els menorquins en el dia de reflexió d'aquelles eleccions poguessin llegir els titulars en els diaris que la Conselleria de Medi Ambient havia arribat a un acord amb les propietats per accedir gratuïtament a les platges de Ciutadella, i després va resultar que no eren tots, que només era un, i que el darrer es fa signar, aquest que ha dit vostè, el juliol, quan ja el conseller estava en funcions i quan ja el pacte de progrés estava molt endavant per aconseguir la majoria en aquest parlament i aconseguir el govern de les Illes.

Els convenis de què vostè ha parlat, es varen comprar determinades porcions de terreny. Jo li vull recordar que és rústic protegit i que el preu que ells preveien era de 5.000 pessetes el metre quadrat, quan aquí es va parlar d'Albarca i es Vergeri es va parlar de malversació de fons públics, i es parlava de 100 pessetes, i a més d'açò havien de fer o han de fer les parets de pedra seca per recuperar els camins. Però els propietaris no només exigien compensacions econòmiques o compensacions materials, sinó que també exigien unes compensacions dins l'ordenament del Pla general de Ciutadella, perquè una de les clàusules diu que comprometia l'Ibanat a procurar l'adaptació del Pla general d'ordenació urbana de Ciutadella a la Llei d'espais naturals, i és que el Pla general d'ordenació urbana de Ciutadella que es va aprovar el 88 fa inedificable tot el sòl protegit del terme municipal, és a dir, que per molt gran que sigui la parcel·la és inedificable, mentre que la Llei d'espais naturals amb 200.000 metres et permetia edificar, i aquesta és l'adaptació que en aquestes clàusules va posar el govern del Partit Popular per tal que l'ajuntament, si es tornava a aconseguir la majoria, adaptés el Pla general a la Llei d'espais naturals i tot les seves finques ser edificables almanco cada 200.000 metres, mentre que ara el Pla general no ho permet.

Jo pens que vostès, quan van arribar al Govern, els quedaven dues opcions: o refer el que havia fet el Partit Popular i modificar aquests convenis, sempre sabent que aconseguir moltes qüestions a la baixa i aconseguir refer temes com preu del terreny era molt complicat, perquè evidentment qui ha tengut una oferta determinada d'una persona aconseguir o demanar-li que la rebaixi és gairebé impossible, però aquesta via era la més ràpida per aconseguir els accessos a les platges d'una manera controlada des del Govern i no des dels interessos dels particular. O l'altra era trencar aquest conveni i procedir per la via de l'expropiació, la qual cosa ens hagués duit un procediment molt més llarg que el que possiblement ens durà aquest.

Nosaltres el que sí li demanam és que faci via, que tanqui aquesta qüestió, perquè des de fa molts d'anys a Ciutadella es reclama l'accés lliure a les platges i, sobretot, l'accés no lucratiu, o que allò que es pugui treure amb la recaptació d'aquests accessos vagi vertaderament a la millora de l'entorn i no al negoci d'uns particulars. I una altra de les qüestions que també li volem demanar és que a partir de dia 1 de novembre encara fan dies primaverals, encara els ciutadallencs volem anar amb tranquil·litat a aquestes platges i que, per tant, no tanquin els camins. Es necessita molt manco control perquè els accessos són molt mínim per part dels ciutadans i per part dels pocs turistes que queden, però que no es tanqui de maig a octubre, sinó que a l'hivern també s'hi pugui anar.

Per tant, el nostre suport, el suport del PSM perquè aconseguixi aquest accés lliure a les platges de Ciutadella amb el benentès que aquell que va permetre el seu tancament i no va fer res perquè aquests s'obrissin i per recuperar l'ús públic d'aquests camins va ser el Partit Popular.

Moltes gràcies, Sr. President.

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Gomila. Por el Grupo Parlamentario Socialista tiene la palabra la Sra. Dubon.

LA SRA. DUBON I PRETUS:

Gràcies, Sr. President. Primer de tot volem remarcar que s'han produït canvis substancials en el Govern i que aquests canvis es tradueixen en molts d'aspectes, concretament en aquestes qüestions.

En primer lloc, els plans especials que el govern anterior va aprovar i que després van ser suspesos per sentència judicial preveïen que els propietaris cobrassin per accedir a les platges. D'altra banda, i després atropelladament a darrera hora, van signar uns convenis gairebé incomplibles i, a més, ambientalment discutibles. S'han hagut de treballar i analitzar aquests convenis signats i modificar aquells aspectes que podien ser més contradictoris amb la nova política que volien

dur a terme des de les diferents administracions implicades, especialment preservar els sistemes dunars allunyant els aparcaments d'aquests espais tan fràgils, la qual cosa no preveïen aquells convenis, sinó que preveïen els aparcaments pràcticament damunt la platja.

D'altra banda sabem que des del Consell Insular de Menorca s'estan realitzant actuacions encaminades a poder donar compliment a aquests convenis pel que fa als aspectes urbanístics i d'ordenació territorial. Concretament el Pla especial M14 es troba pràcticament enllestit i a punt d'iniciar la seva tramitació administrativa. D'altra banda s'ha donat suport tècnic a l'Ajuntament de Ciutadella, també ho sabem, per tal d'enllestir les modificacions necessàries en el Pla general d'ordenació urbana de Ciutadella mitjançant la fórmula del sistema general.

Les competències de medi ambient corresponen al Govern balear; per tant s'ha de continuar treballant coordinadament entre totes les administracions implicades per tal de fer possible el compliment dels convenis. Aquests convenis s'havien signat, com hem dit, a la legislatura anterior, i quant al traçat dels accessos no s'han produït canvis, és a dir, els convenis signats atropelladament l'any 99 exigien canvis en el Pla general d'ordenació urbana del Ciutadella i també en els plans especials que llavors estaven en vigor, però no s'havia previst res al respecte, únicament interessava signar els convenis de mala manera i a darrera hora. Per tant, creim que el correcte per als ciutadans no és signar convenis sense deixar res previst, sinó donar resposta seguint tots els procediments estrictament respectuosos amb tota la complexa normativa urbanística. Altres administracions estan actuant i no són, per cert, tan escrupoloses. Tots sabem a quina administració ens estam referint: a l'Administració de l'Estat, que està actuant d'una manera molt lleugera sobre el territori de Menorca.

No se signaran nous convenis que impliquin tot aquest entramat de dificultats. S'utilitzaran altres mecanismes dels quals disposa l'Administració, com són els plans especials, per tal de donar un ús públic a aquells camins de tots els que siguin necessaris.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Dubon. Para réplica tiene la palabra el Sr. Camps, del Partido Popular, por un tiempo de cinco minutos.

EL SR. CAMPS I COLL:

Gràcies, president. Sra. Consellera, vostè ha de llegir els convenis que vostè mateixa va signar. Jo el que no he fet és anar a l'anterior, però per parlar de l'anterior, qui va obrir la costa sud va ser el Partit Popular de Ciutadella; abans estaven tancats, nosaltres vam fer possible que menorquines i menorquins i altra gent que ens visita anassin a Cala'n Turqueta, a Macarella i al Teler, cosa que vostè ara no fa possible perquè per Setmana Santa han estat tancats, i vostè no ha fet possible que el nou camí, únic, de Macarella estigués fet,

ni tampoc el de Cala'n Turqueta i del Teler, i açò és així, i el conveni del Teler s'ha exhaurit, s'ha esgotat, i el conveni que vostè va signar amb la propietat de Macarella també dia 30 d'abril va caducar, i vostè, açò, s'ho ha de fer mirar, s'ho ha de llegir i estar-hi d'acord.

Vostè diu que té una sintonia amb el Consell Insular de Menorca i l'ajuntament amb el Govern. Quina? A vostè, tot allò que va subscriure no li han fet; no li han fet la modificació del Pla general, no li han fet el nou pla de zona especial de l'Anei 14, no està fet; vostè, aquesta és la sintonia que té, i si vostè mateixa va subscriure que açò havia d'estar pendent i el consell insular havia de fer el nou pla de l'Anei 14, i l'ajuntament havia de fer la modificació, són vostès mateixos que governen. Jo l'interpela vostè perquè compleixi els acords que vostè mateixa va subscriure amb els propietaris, cosa que no ha complert perquè els camins no estan fets; hem de passar encara per les cases i, en aquest cas, els propietaris tenen el poder i l'oportunitat d'agafar-ho, i fer pagar i controlar amb horaris pertinents, i jo crec que açò és que, per desviar l'atenció, vostè va fent referència als altres convenis que vam signar nosaltres abans de les eleccions.

Jo li he de dir, a més, que vostè no m'ha contestat les preguntes que li he fet. A mi m'agradaria saber si avui, quan i on podran aparcar els vehicles, qui controlarà, quina és la persona física o jurídica que controlarà els accessos, quina entitat serà la responsable, si creu que enguany també haurem de pagar, si pensa que estaran oberts els camins tot l'any o hi haurà una limitació també, si pensa aplicar la limitació horària... Els menorquins haurem d'esperar que estigui fet el pla perquè tots aquests problemes siguin resolts? Aquesta és la seva preocupació, açò és el que vostè va signar; no em digui a mi que és allò que he de fer, és vostè que ha de donar una explicació i una resposta a totes les preguntes que jo li he fet. Quantes persones accediran a Cala'n Turqueta?, quantes hi podran anar cada dia? Digui-m'ho. Quantes podran anar al Teler?, quantes podran anar a Macarella? A més a més, jo crec que totes aquestes són les qüestions de les quals vostè s'ha de preocupar. A més, ja li dic, quin problema té? Aclareixi-ho, però a hores d'ara no està aclarit, no està resolt i està pendent.

Pertant, no anem i donem excuses al Partit Popular, que açò està bé, fer oposició de l'oportunitat, perquè és una excusa més de la inoperància de qui governa, i donem la solució definitiva, una solució definitiva que nosaltres vam tenir l'oportunitat. I a més li diré una altra cosa: vostè tenia l'oportunitat de Son Saura que durant 25 anys tenia un accés lliure i gratuït; ara no, ara el té controlat, i demanarem a la moció que realment a partir d'ara mateix els accessos a la costa sud de Son Saura, Macarella, el Teler i Cala'n Turqueta siguin d'un ús lliure per a totes les menorquines i els menorquins i la gent que ens visita.

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Camps. Para cerrar el debate tiene la palabra la Sra. Consellera de Medio Ambiente por un tiempo de cinco minutos.

LA SRA. CONSELLERA DE MEDI AMBIENT (Margalida Rosselló i Pons):

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, senyores diputades, coincidim en una cosa. Veig que certament, com he dit abans, el criteri d'aquest Govern és que l'accés de les platges, no només del Sud de Ciutadella, sinó de les Balears han de ser un dret públic i gratuït i en aquest sentit coincidim amb al Partit Popular, he de dir que això m'alegra, però discrepam amb la resta. En primer lloc amb una cosa que és l'ètica política, quan es diu una cosa no només s'ha de dir sinó que s'ha de fer i precisament el que ha fet el Partit Popular sobre aquesta qüestió, no parlaré d'altres coses, ha estat com he dit abans que no té memòria i aquesta manca de memòria no li permet recordar que qui va tancar els accessos va ser el Partit Popular. Per tant, jo crec que en aquest sentit el que es tracta és de tenir, com a mínim, aquesta capacitat d'autocrítica.

Segon, dir-li que precisament aquesta continua tenint una manca d'informació, ja no diré manca de memòria perquè pareix que la memòria no existeix, jo he de recordar que les coses es fan, les fa algú, hi ha responsables i després evidentment hi ha altres governs, altres administracions que es troben amb coses ja fetes i han d'intentar, com hem intentat nosaltres de manera responsable, trobar la manera d'arreglar-les perquè realment fossin viables i fossin possibles i això és el que ha fet la Conselleria de Medi Ambient conjuntament amb el Consell Insular, per intentar arreglar un tema que estava francament, com he dit abans, era realment increïble com havien estat capaços de fer uns convenis com els que va signar el Partit Popular. Però es veu que tampoc no té memòria, tampoc té informació perquè li he de tornar dir Sr. Camps, li he de dir que poden accedir a les platges i es pot passar i ja li he dit que hi ha total sintonia amb els propietaris per arribar a una situació, no només de cara aquest estiu, sinó cara al futur.

També veig que no té massa informació, perquè precisament li he dit que la situació de Cala Macarella i Cala Turqueta és diferent i es veu que tampoc vostè no ha llegit bé els convenis perquè en el conveni de Cala Turqueta, aquest està solucionat perquè fins dia 31 de maig del 2002 és quan el camí ha d'estar fet i precisament el 31 de maig del 2002. Per tant, en aquest tema es veu que vostè no té prou informació i crec que hauria d'intentar estudiar-ho una mica més.

Una altra cosa li he de dir, hi ha una discrepància important respecte el plantejament que ha fet vostè, com a portaveu del Partit Popular. Miri, aquest Govern i aquesta conselleria no vol fer les coses de manera atropellada i només per guanyar unes eleccions, té el compromís polític de fer les coses bé, perquè és un compromís que té amb els ciutadans de totes les Illes Balears i precisament des de l'Ajuntament de Ciutadella i del Consell Insular, que em consta, són administracions diferents, s'ha fet un estudi exhaustiu de l'ANEI M-14 de Ciutadella, precisament per fer un pla especial, el qual sigui mediambientalment correcte i viable i es pogués dur a terme un accés a les platges de manera sostenible. En aquest sentit és millor fer les coses bé, baldament es facin més a poc a poc que fer-les de manera atropellada només dos dies abans d'unes

eleccions. Jo crec això demostra les diferències que hi ha entre uns i altres.

També li vull dir, Sr. Camps, que la Conselleria de Medi Ambient no té cap problema en el tema d'accés a les platges de Ciutadella i li diré perquè no té cap problema. Primer, li torn a repetir, tenim una bona i correcte sintonia amb els propietaris de Macarella i Cala Turqueta, tenim també una bona sintonia amb el Consell Insular i l'Ajuntament de Ciutadella per intentar resoldre un problema, que com li dic el varen crear vostès i precisament nosaltres estam en vies de solucionar-ho. En segon lloc, li record que Ibanat ha complit de manera estricta i escrupolosa allò que eren les seves responsabilitats que havia de fer i es va comprometre en aquest conveni. Efectivament els temes urbanístics s'han de fer bé, s'han de fer de manera acurada i de manera mediambientalment correcte, estan a punt d'acabar-se i a partir d'aquest moment podrem dur endavant totes les actuacions pertinents d'aquesta zona per fer un accés a les platges.

Per tant, per acabar li he de dir que no sé com ha estat possible que aquest tema hagi estat duit al Parlament, quan crec com he dit abans el tema dels convenis de l'accés a les platges de Ciutadella eren realment uns convenis que va fer el Partit Popular, només per electoralisme, quan no s'ho creia, només per intentar dir que s'havia resolt un problema quan no era així, precisament havien deixat un problema per al Govern posterior. Tampoc es va dur a terme amb criteris ambientals, en cap criteri del que preocupen a aquesta conselleria i aquest Govern, i és fer les coses bé, malgrat ho fem més poc a poc.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Consellera de Medi Ambient.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 1775/01, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a ús terapèutic del cànnabis.

Pasamos al siguiente punto del orden del día que es la proposición no de ley RGE núm. 1775, presentada por el Grupo Parlamentario Socialista, relativa al uso terapéutico del cánnabis. Tiene la palabra para defenderlo durante 10 minutos la Sra. Armengol.

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Avui venim a debatre una proposició no de llei que a part de la importància que pugui tenir com a debat polític, evidentment també té una importància especial perquè tractam de la salut dels ciutadans i ciutadanes de l'Estat espanyol i en concret de les Illes Balears.

Vull començar aquesta intervenció dient que estam parlant avui i subratllam que estam parlant avui de l'ús terapèutic del cànnabis i no estam en el debat de la legalització del cànnabis, perquè a vegades amb bona o mala intenció s'han mesclat els dos debats i jo crec que no fa bé un debat a una cosa i l'altra,

tot i que és evident que algun dia també serà interessant parlar del debat de la legalització del cànnabis per ús lúdic.

Com tots sabem, fa molts de segles que es coneix i s'usa la marihuana amb finalitats terapèutiques. En el segle XIX es recomanava per reumatisme, asma, espasmes i per convulsions musculars i dolors, fins als finals dels anys 30 del segle XX el cànnabis era present a totes les farmacopees europees i americanes i s'utilitzava per a més de 30 remeis, però als anys 30 apareixen per una part alternatives sintètiques, que en teoria podien substituir els efectes del cànnabis, però no ens enganem la il·legalització del cànnabis ve a partir de l'any 37 a Estats Units, després d'una dura campanya de desinformació a la ciutadania, s'atribuïa en aquell moment que la marihuana conduïa de forma immediata i irrevocable a la bogeria homicida en un context evidentment repressor a nivell de tota la societat i és en aquell moment, com deia que s'il·legalitza el cànnabis i passa a ser únicament una droga d'ús lúdic i això evidentment demonitza el seu efecte terapèutic que s'havia utilitzat, com he dit abans, des de molts anys enrera i es segueix utilitzant de sota mà a partir de la seva il·legalització.

El cànnabis té més de 60 components químics o cannabinois entre els que diferenciam el tetrahidrocannabinol que té els efectes psicoactius, amb efectes positius dels vòmits i l'anietat i els cannabidiols i cannabigerols que no tenen efectes psicoactius i més recentment s'estudien efectes antiinflamatoris com per exemple a malalties com l'artritis. Per tant, és bo que es puguin fer tots els estudis científics, per tal de poder separar les dues accions o varies accions per malalties que puguin tenir els diferents cannabinois i que es puguin receptar medicament i separatament per evitar tots els efectes secundàries d'aquesta substància.

En aquesta proposició no de llei, en vull fer un èmfasi especial, no parlam només de la substància química que ja existeix en el mercat des de fa més de 10 anys, com pot ser la nabilona, sinó que parlam dels extractes estandaritzats del cànnabis, parlam de tota la planta del cànnabis, amb tots els seus efectes en diferents malalties i per tant, diferents substàncies que té el cànnabis. Per tant, demanam des d'aquesta proposició no de llei que el Govern de l'Estat estudiï l'ús terapèutic del cànnabis en la seva totalitat i les seves diferents formes d'administració, no només parlam d'una administració oral, via dragea, via comprimit, que és molt més lenta i fa els seus efectes més tard, que no la inhalació del cànnabis, sinó que parlam de tot i parlam també que els científics puguin experimentar diferents efectes clínics i puguin experimentar assajos científics, per tal d'administrar el cànnabis amb més seguretat de la que s'està administrant actualment.

I arrel d'això vull citar una editorial de *The New England Journal*, allà on diu: "una política que prohibeix als metges fer més lleuger el sofriment dels seus pacients més greu, per (...) marihuana és enganyosa, dura i inhumana. També és hipòcrita prohibir als metges receptar-la mentre se'ls permet usar morfina i metaridina per alleugerir el dolor extrem i la disnea". Tots sabem i aquí jo crec que en aquesta cambra, tothom s'ha manifestat públicament que hi ha nombrosos estudis mèdics que avalen l'ús del cànnabis amb efecte terapèutic, en casos de

dolor, sobretot amb malalties com l'esclerosi múltiple o l'artritis, en casos de gent que pateix problemes de gana, o sigui que té un efecte per incrementar la gana, malalts que pateixen anorèxia, sida, o que tenen una degeneració important per pèrdua de pes, sabem que té uns efectes positius i sobretot i és l'ús que més se n'ha parlat els efectes secundaris que produeix la quimioteràpia, malalts que pateixen càncer que són tractats amb quimioteràpia tenen uns greus efectes secundaris que són els vòmits i sabem que encara a l'actualitat hi ha un 15% de malalts que reben quimioteràpia que no responen als efectes dels fàrmacs que hi ha actualment a disposició mèdica.

Aquest 15% de malalts que pateixen greument aquests efectes secundaris, evidentment es podrien beneficiar de l'ús del cànnabis per alleugerir tota la problemàtica derivada de la quimioteràpia i aquí és bo i de justícia citar el treball que va fer l'Associació Àgatha, que és un grup de més de 400 dones de Catalunya que pateixen o han patit un càncer de pit i han acudit moltes d'elles, de forma il·legal perquè no està permès a l'Estat espanyol l'ús de la marihuana per alleugerir els efectes, com deia abans, de la quimioteràpia i aquest grup ha lluitat fortament a Catalunya, provocant que el Parlament de Catalunya, per unanimitat pogués donar suport a una proposició no de llei que com la que avui presentam en aquest Parlament, demanam precisament a l'Estat espanyol que reconegui l'ús terapèutic del cànnabis.

Per tant, jo crec que avui estam davant una proposició no de llei que no té efectes només polítics tot i que també en té, com tot en aquesta vida, estam davant una proposició no de llei que intenta llimar aquesta hipocresia social que ha duit a permetre que els malalts molt greus, moltes vegades terminals hagin de recórrer a l'ús del cànnabis de forma il·legal, amb tot el que això suposa de dolent per al propi malalt i no es pugui utilitzar, ni parlar seriosament de l'ús terapèutic perquè hem deixat que socialment es demonitzi aquesta droga i parlar només que té un ús lúdic i per tant, no permès per l'Estat espanyol i no parlam seriosament que té un ús terapèutic important. Per tant, jo crec avui estam davant un moment important, crec que aquest Parlament per unanimitat ha d'aprovar aquesta proposició no de llei per demanar al ministeri seriositat en aquest tema. Hem viscut darrerament, abans el Grup Socialista va presentar una proposició no de llei al Congrés dels Diputats, a la Comissió de Sanitat i Consum demanant estudis sobre l'ús terapèutic del cànnabis, el Partit Popular allà va votar en contra, en el Parlament català sí va votar a favor, aquí hem pogut seguir que també votarà a favor, evidentment després el seu portaveu ja es posicionarà.

Per tant, jo crec que és important que darrera aquest moviment social que ho avala com deia abans el Grup Àgatha i com moltes altres associacions de malalts que necessiten aquest ús del cànnabis per alleugerir els seus problemes físics, com hi ha un moviment mèdic que també ho avala, molts són els metges que han sortit i estudis científics que ho demostren i que han sortit defensant l'ús terapèutic del cànnabis i de fet admeten que sotamà recepten aquesta substància als seus pacients i després evidentment també necessitam una voluntat política perquè això pugui ser possible, que en aquest cas depèn del Govern de l'Estat espanyol, jo deman als companys

a qui presents del Partit Popular que facin tot el possible, per a part d'aprovar-ho avui aquí per unanimitat, que els companys seus de Govern l'Estat espanyol no siguin hipòcrites en aquest tema i el que defensam a les cambres autonòmiques també sigui defensat amb la mateixa energia a l'Estat espanyol.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sra. Armengol. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario Izquierda Unida y Ecologista tiene la palabra el Sr. Ramon.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Agrair al Grup Parlamentari Socialista la presentació d'aquesta proposició no de llei, una proposició que consideram oportuna, evidentment ha advertit la portaveu del Grup Socialista, que el debat d'avui no era el debat sobre la legalització generalitzada del cànnabis, sinó la legalització a l'ús terapèutic d'aquesta substància. De totes maneres jo voldria començar fent referència a una enquesta, allà on diu un 64% de la població espanyola està a favor de la legalització del cànnabis, per si serveix de documentació o argumentació complementària, perquè jo crec que moltes vegades el conjunt de la societat espanyola va per davant de la legislació, va per davant d'allò que de vegades deim els polítics o els responsables administratius.

Bé el cert és que al llarg de la història la humanitat ha utilitzat diverses plantes i productes com a medicaments per curar malalties, per alleugerir patiments o per procurar-se un millor benestar, unes condicions de vida més agradables. Aquests productes s'han conegut indistintament com a medicines o com a drogues, uns i altres que jo pens que no són productes diferents, tal vegada aquesta és una de les grans trampes quan es diu determinat producte és una droga o determinat producte no és una droga i això només són classificacions administratives, al llarg del temps uns s'han considerat d'un tipus i uns de l'altre. Tots ells s'han utilitzat per curar malalties o per tenir millor estat físic, millors condicions de vida, tots ells tenen efectes beneficiosos i tots ells tenen efectes secundaris que poden ser perniciosos i poden ser negatius i la veritat moltes vegades han primat més criteris morals i criteris no científics per determinar que una cosa era bona o dolenta, moltes vegades per sacralitzar un producte, que es considerava que servia per solucionar molts de problemes o també per demonitzar-lo i certament al llarg de la història hi ha productes que han passat per aquestes dues classificacions, que han estat en algun moment sacralitzar o demonitzat.

La utilització del cànnabis és una de les més antigues, de les quals hi ha constància documentada i històrica i a més abasta cultures molt diverses i usos molt diversos també, fins i tot a la medicina oficial, convencional ha tengut una utilització molt important, fins als anys 30 que es va prohibir el seu consum. La veritat i ja ho ha dit la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, la prohibició de l'any 1937, no podem considerar que sigui de

cap de les maneres per qüestions científiques o mèdiques sinó producte d'unes guerres comercials, amb una argumentació absolutament peregrina, moltes vegades racista, s'ha dit una d'aquestes argumentacions i jo no hem vull resistir a citar-ne una altra que es va utilitzar en el seu moment i era el foment de l'homosexualitat, era una de les causes per la qual s'havia de prohibir l'ús del cànnabis. La veritat és que aquesta prohibició ha fet que la utilització mèdica hagi estat molt més restringida, no s'hagi avançat en coneixements científics i això pensam que des de qualsevol punt de vista és negatiu. També és cert que hi ha hagut experiències diferents, experiències positives a Holanda està liberalitzat el cànnabis des dels anys 70 i contràriament a un argument que és sol utilitzar molt freqüentment no ha servit per augmentar el consum de drogues, de les que s'anomenen dures.

La veritat és que durant aquest temps de prohibició, els efectes positius del consum de cànnabis, els usos medicinals que s'han demostrat que tenen viabilitat han vengut moltes vegades més que per la pròpia investigació científica, han vengut per l'ús clandestí, il·legal amb riscos que feien els propis malalts i que han descobert que això tenia efectes positius per a tot una sèrie de malalties. Nosaltres no volem caure, ni de lluny, amb el defecte que hem dit abans de considerar un producte com a miraculós, que té molts efectes positius, no ho és en absolut, sabem que el cànnabis té efectes negatius, indesitjables, però hi ha tot una sèrie important de malalties que s'ha demostrat que l'ús del cànnabis pot tenir resultats molt positius i això havent-hi un insuficient estudi científic d'aquest producte, han fet referència a alguns, però m'agradaria fer una relació de malalties que està completament demostrat que poden tenir usos positius, i va des del glaucoma, els efectes secundaris a la quimioteràpia, asma, anorèxia, depressió, com a analgèsic de diversos dolors, per evitar dolors produïts pel càncer, dependències d'altres drogues considerades com dures, eficàcia per a processos de desintoxicació i un qüestió que és molt positiva és que s'ha demostrat que es pot combinar perfectament, sense efectes negatius, amb altres medicaments i es pot combinar amb molts d'altres tractaments.

Per tant, pensam que està absolutament clar que és convenient que es permeti aquest ús mèdic del cànnabis i voldríem dir que nosaltres consideram que ha de ser un ús sense cap tipus de restriccions i no sigui un sol producte, a més caríssim i fabricat per multinacionals farmacèutiques sinó hi hagi llibertat de prescripció dels metges, també llibertat dels malalts per elegir el tractament i que l'ús mèdic que es pugui fer del cànnabis sigui els que els professionals de la medicina determinin sense limitacions de tipus administratius o sense entrar a defensar interessos de multinacionals farmacèutiques, sinó assegurant l'accés d'aquests productes fàcil i gratuït. Sabem que el tema de la legalització o liberalització total del cànnabis no és objecte d'aquest debat d'avui, però volem insistir que si està demostrat històrica i científicament no va obeir a raons científiques, a raons de sanitat pública, sinó les raons comercials que havíem dit abans, és un debat que no pot esperar molt més sinó que s'ha de fer, independentment d'un altre debat que hi ha a la societat, que és veure si la prohibició generalitzada de qualsevol droga serà beneficiosa si porta

resultats que s'esperaven, l'ús del cànnabis pensam que es pot diferenciar d'altres tipus de drogues més potents, més perilloses i es pot encetar aquest debat pròximament.

Jo per acabar només una qüestió, segurament si es fes una enquesta de manera discreta entre tots els diputats d'aquesta cambra n'hi hauria molts pocs que en algun moment de la seva vida no hagin provat el cànnabis, com també gran part de la població. Per tant, ja dic a favor absolutament de l'ús mèdic i avançar en el debat de la conveniència de la legalització total d'aquest producte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Ramon. Por el Grupo Parlamentario PSM-Entesa Nacionalista tiene la palabra el Sr. Buele.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista volem manifestar quina és la nostra postura, posició, reflexió i observacions que feim en aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista perquè aquest Parlament insti el Govern de l'Estat per la utilització del cànnabis per a usos terapèutics.

Volem començar per anunciar el nostre vot favorable a aquesta proposició no de llei, que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, pels motius que ara intentaré explicar. No faig comptes fer-ho amb els conceptes tecnicocientífics que tan clarament ha fet la portaveu del Grup Socialista que m'ha precedit, primer perquè no em consider qualificat científicament per fer-ho i segon perquè m'agradaria insistir amb un altre aspecte que crec que pot contribuir a fer que aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari Socialista pugui ser aprovada per unanimitat de tots els grups parlamentaris presents en aquesta cambra, serien motivacions més de caràcter sociopolític més que tecnicomèdic.

En primer lloc nosaltres creim que el legislador sempre ha d'intentar facilitar més i no posar obstacles. I en segon lloc crec que el legislador, som d'aquesta opinió, quan legisla ha d'intentar sempre anar davant la societat i no anar-hi darrera com aquell que diu amb la llengua fora, corrent darrera d'allò que la societat va fent. Nosaltres com a membres d'un Parlament allà on hi ha unes forces polítiques de progrés, entenem la llei més i la tasca del legislador, com aquell que va davant i no com aquell que va darrera. Aquesta proposició que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista, per a nosaltres representa una petita passa endavant en el tractament de determinades malalties, sobretot aquelles que van lligades al dolor físic i a determinades molèsties que resulten molt difícils d'aguantar i deim que és una petita passa endavant, deim que és petita perquè la consideram insuficient i deim que és insuficient perquè creim que arriba massa tard, però sempre serem de l'opinió que val més arribar tard que no arribar mai.

Jo voldria recordar a tots els diputats i diputades que estan en aquesta cambra una de les actuacions que s'han dut a terme en aquesta comunitat autònoma, deu fer uns 14 anys quan a l'Hospital General de Mallorca es va crear la clínica del dolor, una iniciativa que jo crec que va ser molt ben rebuda per la ciutadania, perquè era una de les passes endavant que es varen fer per atendre molt més adequadament aquelles persones que patien, naturalment en aquell cas es va deure més, creim nosaltres, a la iniciativa d'uns professionals totalment dedicats a aquesta tasca que no al suport que poguessin rebre de les administracions públiques i concretament de la que tenia la responsabilitat de la sanitat pública en aquestes Illes. Les dificultats administratives creim que en aquell moment varen ser superades per la tenacitat i per la dedicació intensa d'aquests professionals, els quals des d'aquesta tribuna aquest diputat vol retre un modest homenatge, perquè pensam que va ser una passa endavant amb el tractament de les conseqüències doloroses que pateixen determinades persones, sobretot aquelles que es veuen afectades per malalties oncològiques.

Una segona observació que volem fer, que ja no té aquest caràcter positiu, és que quan aquestes persones que patien fort i molt, per recepta mèdica havien de prendre morfina, per posar un exemple, per part de l'Administració tot eren problemes i dificultats. L'autorització administrativa de cadascuna d'aquestes receptes mèdiques comportava per a les famílies d'aquelles persones malaltes tot un seguit de problemes, haver d'anar a registrar cadascuna de les receptes a cada una de les capsas i cada una de les ampolles, per cada un dels dies i per a cadascuna de les dosis. El control estricte et duia a situacions realment penoses. S'imaginin vostès, per exemple, el cas d'haver de menester amb caràcter d'urgència morfina en un diumenge o dia festiu, quan a Ciutat només hi havia una sola farmàcia de torn i no disposava d'aquest element.

Molt bé. Tot això nosaltres creim que s'ha d'anar superant, i pensam que des d'aquells anys de què estic parlant, 14 anys cap aquí, la cosa ha evolucionat favorablement, però no del tot satisfactòriament. Pensam i creim que val la pena fer més passes endavant de cara a una millor atenció a aquelles persones malaltes, sobretot a aquelles que pateixen i que tenen greus dolors.

És per això que nosaltres acabaríem dient, afirmant, mantenint, després d'haver escoltat l'exposició que ha fet la portaveu del Grup Parlamentari Socialista i la intervenció que ha fet el portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, que, si com diuen els tècnics, si com diuen els metges, si com diuen els facultatius, la gent que hi entén, fumar marihuana pot ser més eficaç que administrar determinats fàrmacs, si és cert que fumar marihuana, com diuen els entesos, pot alleugerir determinats símptomes de determinats pacients, si és cert que l'ús del cànnabis pot resultar eficaç com a cura pal·liativa en processos irreversibles, nosaltres creim que se n'ha d'autoritzar l'ús terapèutic. Naturalment que aquesta competència no correspondrà tant al Govern de les Illes Balears com al Govern de l'Estat, i és per això que ens sembla encertat que aquest parlament pugui aprovar instar el Govern de l'Estat a autoritzar l'ús terapèutic del cànnabis.

Per acabar, crec que una aprovació unànime d'aquesta proposició no de llei serà ben agraïda tant per aquelles persones malaltes que l'han de menester, com per aquells professionals que l'han d'administrar, com per aquelles famílies que en pateixen les conseqüències, com per aquelles amistats que són més sensibles al dolor i al malestar que tenen aquestes persones malaltes. En definitiva, pensam que aprovant aquesta proposició no de llei que ha presentat el Grup Parlamentari Socialista estam contribuint com a legisladors, estam contribuint com a parlamentaris a la millora i al manteniment de la qualitat de vida, de la qualitat de vida d'aquelles persones que en determinats moments de la seva existència veuen que la perden i que necessiten recórrer a qualsevol mitjà que les pugui ajudar a mantenir-la.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Buele. Por el Grupo Parlamentario Popular tiene la palabra el Sr. Fiol.

EL SR. FIOL I AMENGUAL:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, encara que aquesta és una cambra molt il·lustrada, un no pot resistir la temptació en la qual també han caigut els que m'han precedit d'il·lustrar un poquet més les seves senyories, i un, cercant els orígens, n'ha trobat un que no ha estat encara citat per cap dels que m'han precedit, que és el que deia Peracio Dioscórides, que era un metge grec, *Acerca de la materia medicinal y los venenos mortíferos*, llibre que var ser traduït per Andrés de Laguna, metge de Lluís III, l'any 1566, i del qual no em resistesc a llegir un petit paràgraf del que deia del cànnem salvatge, el cànnabis.

“Así, el cáñamo salvaje como el doméstico es muy conocido y vulgar, porque no solamente se hacen de su corteza torcidas cuerdas, empero también se tejen las telas bastas y gruesas de ella. Se (...), calienta y deseca con tanto vigor y eficacia que resuelve la virtud genital. Además de esto digiérese difícilmente, da pesadumbre al estómago, emborracha, engendra dolor de cabeza y conviértese en malos humores, los cuales inconvenientes y daños se le deben de perdonar al cáñamo, pues consta que es instrumento de la justicia para purgar y extirpar los perniciosos hombres de la república”

Això era el que deien els antic grecs respecte al cànnabis, el cànnem. Però feta aquesta petita citat i no deixant de citar també en aquesta tribuna com seria d'important conèixer, i convid aquells que s'hi vulguin entretenir, especialment els menorquins, les opinions del doctor Orfila respecte a aquesta qüestió, el doctor Orfila, pare de la toxicologia moderna, persona absolutament fonamental dins la història de la medicina i les drogues, com a element introductor a un debat que felicit que s'hagi duit en aquesta cambra, felicit també la proponent per la seva brillant intervenció. Lament que no hagi interessat tan sols a la consellera de Sanitat la seva exposició i els seus plantejaments, ho lament molt vivament; ni a la consellera de

Sanitat ni a ningú del Govern, llevat del Sr. Grosske que ha estat una estona aquí. Ho lament perquè crec que és un debat que sí afecta el Govern de les Illes Balears, perquè l'intermediari amb l'Administració de l'Estat és el Govern de les Illes Balears i és el que hauria de ser aquí present escoltant i participant en aquest debat.

I també un comentari respecte a un text que ha estat citat i que jo havia recollit també amb anticipació, que és el debat que es va suscitar en el Parlament de Catalunya a la moció que varen proposar tots els grups parlamentaris, també enllaçant amb els termes finals de la intervenció del Sr. Buele, que demanava que fos una cosa humanitària plantejada per tots: Haguera estat d'agrair que aquest fos un debat que hagués estat suscitat per tots, haguera estat d'estat d'agrair que el Partit Socialista hagués convidat tots els grups de la Cambra, com va succeir a Catalunya, a signar la proposició no de llei i que aquesta hagués entrat de la mà de tots en aquest parlament, però aquesta és una qüestió menor de caràcter formal que no té més importància i, en qualsevol cas, crec que el debat està ben duit i crec que el debat és interessant en aquesta cambra i és interessant a la societat de les Illes Balears. Això és el més important. És interessant per als malalts, és interessant per a la gent que està en unes situacions en què prendre aquest medicament o aquesta herba li pot aportar una millora immediata en la seva situació.

És un debat suscitat només a les societats avançades, només a les societats industrials que veuen que el debat respecte a la farmacologia clàssica, a la farmacologia química s'està superant en determinades situacions clíniques, que ja s'ha explicat molt bé tot allò de (...), els THC famosos, que tenen uns efectes per una part psicoactius i per l'altra no, i el desenvolupament d'aquests medicaments, de manera que s'ha explicat també molt encertadament tota la història de la prohibició i de com la mateixa etimologia de la paraula marihuana ve de "*Mari Juana*", que era com els mexicans denominaven aquesta droga quan l'entraven als Estats Units per fer feina de bracers.

Bé, totes aquestes qüestions que ja han estat comentades susciten, no obstant això, una sèrie de qüestions que també de qualque manera s'han comentat, però que posicionant el Grup Parlamentari Popular no vull deixar de dir, perquè és fonamental explicar que el nostre vot favorable a aquesta proposició no de llei ve motivat perquè parlem de qüestions purament terapèutiques davant distints processos, el principal d'ells la utilització de medicaments en quimioteràpies sobretot en malalts de determinats càncers, que efectivament s'ha demostrat que un percentatge elevat d'aquests malalts no és susceptible de la utilització dels medicaments clàssics i, naturalment, s'ha vist clínicament que el consum del cànnabis millorava la seva situació davant els vòmits subsegüents, en alguns casos, a la quimioteràpia, davant l'apetència per menjar, necessària també per resistir més temps; també als que pateixen la síndrome de (...), víctimes de la sida, també se'ls ha notat un increment en la seva (...) i per tant una millora en la seva (...) També en els malalts de glaucoma.

És a dir, hi ha una sèrie de malalties que estan establertes on un determinat percentatge de malalts són tributaris de tenir

aquesta medicació o aquest tractament, i per tant pensam que s'ha de protocolitzar. No s'ha de dir que tothom pot prendre cànnabis en un moment determinat, s'ha de protocolitzar, s'han de determinar unes pautes mèdiques en què els experts determinin en quines condicions i per a quins casos s'ha de prendre o es pot prendre aquesta medicació. Evidentment parlem sempre, per tant, de qüestions terapèutiques, cosa fonamental, de consum voluntari, que el malalt vulgui prendre aquesta medicació, i també d'una qüestió fonamental: prescripció mèdica; naturalment ha de ser ordenat per un metge el consum d'aquest producte, ens pareixen els elements consubstancials al concepte evidentment terapèutic.

Hi ha una qüestió col·lateral que s'ha citat aquí, però jo la vull remarcar perquè és una qüestió social molt important, i és que en aquests moments genera això un problema d'accés social a aquest producte, que només les persones amb més poder adquisitiu, amb més capacitat de renda són les que poden amb certa facilitat aconseguir aquest producte, i les persones que no tenen facilitat i tal, idè naturalment no poden disposar d'aquests productes. S'ha parlat aquí que s'ha de suscitar un protocol d'actuacions amb el ministeri, conjuntament amb el ministeri. Jo vull assenyalar que recentment -només fa una setmana- el diari *El País*, el dimarts 15 de maig, a la seva pàgina 32, pàgina de salut, ja deia que "*el Ministerio de Sanidad acaba de cerrar un acuerdo con la Generalidad del Cataluña para simplificar los trámites legales que permitan la compra del fármaco*", etc. És a dir, ja hi ha un protocol respecte a aquestes qüestions. Per tant ja significa un avanç en aquest tema.

I no vull deixar de dir que qui els parla, que va tenir l'honor de ser conseller de Sanitat del Govern d'aquesta comunitat, em va sorprendre molt l'existència a Madrid, que hi existeix també perquè és rèplica d'altres administracions, sobretot d'Estats Units, d'un departament de medicina compassiva, que és un departament que autoritza l'expedició de determinats medicaments en base a qüestions en caràcter, diguem-ne, experimentals, humanitàries sobretot, i que per tant aquest component hi és.

No obstant aquest debat planteja, i jo ho comprenc, problemes jurídics en alguns casos i ètics que s'han de comentar i s'han de poder dir. Per descomptat, respecte a les qüestions jurídiques jo voldria deixar clara una qüestió: el consum de marihuana a Espanya no és il·legal, està absolutament legalitzat; el que és il·legal és la comercialització, el tràfic, que diguem, però el consum no és il·legal; només en virtut de la llei Corcuera és falta administrativa i pot ser sancionat amb una multa econòmica, però no és il·legal el consum de marihuana a Espanya. Estam parlant, per tant, del tràfic, i és al que ens referim, un aspecte molt concret del problema.

Problemes ètics, jo puc comprendre que se'n plantegin, però vull dir també en aquesta cambra que, també des de la perspectiva de qui ha estat conseller de Sanitat i per tant conseller dels malalts i ha viscut, li ha tocat viure amb molta freqüència situacions de gent que et planteja qüestions de malalties terminals, qüestions de malalties irrecuperables,

qüestions d'un dolor intensíssim, que efectivament aquests efectes han de ser salvats i han de tenir un suport, i no hi pot haver plantejament ètic ni religiós que impedeixi la prescripció d'un determinat producte que va dirigit a millorar la situació davant el dolor, a millorar la situació davant el patiment i, per tant, dins unes normes pautes, dins unes normes regulades, s'ha de poder produir aquest esforç en la limitació del dolor, que és una de les lluites de sempre de la medicina, que és una de les lluites de sempre de la sanitat.

Jo crec que tant des de la perspectiva ètica i moral, com des de la perspectiva jurídica, com des de la perspectiva sanitària, crec que aquest és un debat que ha de sortir endavant amb la unanimitat de tots els grups en aquesta cambra i jo anunciï, com he dit durant la meua intervenció, el vot favorable del Partit Popular. El Partit Popular, malgrat alguns membres d'aquest parlament diguin a vegades que exerceix un sucursalisme respecte de Madrid, ja veu que té les pròpies conviccions i els propis plantejaments, en aquest cas concret, per exemple, i en aquest cas molt especialment, que no tenen per altre objecte que intentar millorar la situació dels malalts que pateixen una situació de (...), una situació de patiment, una situació de mal i, per tant, fent aquesta proposta, obrint aquestes vies de diàleg amb l'Administració de Madrid, avui aquest parlament jo crec que d'una forma molt encertada duita en aquesta tribuna obri unes possibilitats que el futur ens demostrarà que són beneficioses per al conjunt dels ciutadans.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Fiol, en nom del Grup Popular per fixar posició. Sra. Armengol, si vol intervenir per tancar el debat...

LA SRA. ARMENGOL I SOCIAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, només molt breument per agrair a tots els portaveus dels altres grups parlamentaris el suport a aquesta proposició no de llei, però també d'una forma especial al Sr. Fiol, perquè crec que hem pogut tenir aquí un debat enriquidor i crec que és molt important que l'únic grup de l'oposició en aquest parlament doni suport a aquesta proposició no de llei que va en benefici de la salut pública, i només confiar que el Ministeri de Sanitat també ho vegi amb tant bons ulls com ho veu el Partit Popular de les Illes Balears, i donar-los l'enhonorabona perquè de veres que avui això de no exercir de sucursalistes ha estat un fet important també de la salut pública.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Armengol.

Pel transcurs del debat, deman a les senyores i als senyors diputats si podem considerar aprovada per unanimitat aquesta proposició no de llei. Sí? Idè queda aprovada la proposició no de llei 1775, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a l'ús terapèutic del cànnabis.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 1158/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un pla de detecció d'habitatges en situació de risc d'esfondrament.

Passam al punt següent de l'ordre del dia, que és la proposició no de llei 1158, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un pla de detecció d'habitatges en situació de risc d'esfondrament. Per defensar la proposició no de llei el Sr. Rotger té la paraula durant..., el Sr. Font té la paraula durant deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la veritat és que ho podria fer perfectament el Sr. Rotger; defensaríem exactament el mateix, per si a qualcú li queda cap dubte.

Mirin, el Grup Popular, el grup de diputades i diputats populars, presentam aquesta proposició no de llei amb ganes d'arribar a un acord, amb ganes de demostrar als ciutadans de Balears la preocupació real que existeix per part dels ciutadans quan veuen notícies que s'esbuquen o cauen parcialment segons quins habitatges, i també demostrar a aquests ciutadans que aquesta preocupació és ocupació per part d'aquest parlament i per part de les institucions d'aquesta comunitat no tan sols quan passa un fet d'aquests, sinó ara, en aquest moment que no en passa cap. És a dir, cercam ocupar-nos d'una situació que és importantíssima i que segurament té molts de capítols, molts d'episodis per passar.

Aquesta proposició no de llei va ser registrada dia 8 de març, és a dir, quasi dos mesos abans que aquell edifici de Palma caigués. Ho dic perquè no és una proposició no de llei presentada una vegada que ha caigut l'edifici; és una proposició no de llei que, com vostès saben, es va presentar com a moció, no exactament així com està redactada avui, en el Consell Insular de Mallorca i que es va crear una comissió de forma informal, que es va reunir dues vegades a Urbanisme, en què en una primera reunió no hi va haver cap acord i en una segona hi va haver un acord verbal de posar en marxa un pla d'inspecció d'habitatges. Llavors, el dia del ple del consell, dos grups em deien que no entenien per què s'havia canviat d'opinió del que es pensava divendres, "i ara votarem que no". Vaig trobar i vaig comentar al nostre portaveu, el Sr. José María González Ortea, per dir-li si la presentàvem aquí, i el nostre portaveu em va dir que sí perquè la situació és greu. Ha succeït també fa pocs dies a Madrid la caiguda de dos edificis, i a altres parts d'Espanya també la setmana passada.

Què vol?, què pretén aquesta proposició no de llei? Primer de tot, que ja està bé de parlar-ne, que ja està bé de parèixer que uns es preocupen més que els altres i a l'hora de la veritat se n'ocupen poc.

Les situacions de risc dels edificis solen tres: edificis que estan en obres, i sabem què pensa el Govern, sabem què pensa el conseller, sabem què fa el conseller; edificis fets en aquests darrers vint anys, que coneixem perfectament la feina que fa el Sr. Jaume Carbonero respecte a una sèrie d'investigacions d'una sèrie de materials, amb la qual cosa no volem interferir ni dins la primera ni dins la segona. Parlam d'edificis de més de 30, 40, 50, 60 i 70 anys i tot, que ningú no sap exactament com es troben i que és necessari detectar si hi ha una situació de risc. Per això el que es pretén és que, a part del que fan ja ajuntaments en aquest moment amb pocs mitjans, i sobretot el 99% d'ajuntaments de Balears, que són ajuntaments de menys de 20.000 habitants, per la qual cosa tenen falta de recursos econòmics i humans a la vegada, intentar a veure si tots ens implicam dins un projecte on tots trobarem competències que ens pertoquen.

Per això aquesta proposició el que demana és que siguem capaços que aquelles coses que toca fer, per exemple, un ajuntament, que és detectar visualment o perquè qualcú posa en coneixement de l'ajuntament que hi ha un perill, idè que l'ajuntament actuï; que a través d'una inspecció ocular exterior, de carrer, si realment creim que hi ha un perill, actuar, o si per exemple rebem una denúncia de qualsevol ciutadà, també actuar.

Però aquí ens queda coix un tema, que és el que no es veu, aquelles coses que no es veuen, que són la majoria de les que cauen, i com que no hem pogut veure l'interior no hem pogut fer res. Clar, vostès em diran: "I com entram a un lloc que no sabem?" Només es pot fer des de la col·laboració, mai des de la imposició, des de la col·laboració ciutadana entre administracions i ciutadans, a través de la publicitat als mitjans locals, als mitjans de comunicació que tenim a la comunitat, per intentar informar no tan sols els que viuen a la vora, els que viuen a dins, sinó també els propietaris d'aquests edificis si els tenen llogats del risc que corren si passa una situació d'esbucament, parcial o total, sense parlar ja -sense cap dubte- del fet si hi hagués un mort.

Però això a vegades és difícil de detectar, i sobretot el que passa als ajuntaments és que no tenen personal suficient, com he dit abans, per detectar situacions a vegades des del carrer, o tenen prou feina amb la feina d'informar, inspeccionar aquestes obres que han informat, donar finals d'obres..., fins i tot hi ha ajuntaments que tenen aparelladors mancomunats, ajuntaments petits com Búger, Llubí, Sineu, Maria..., i ja és un esforç molt important que fan aquests ajuntaments, perquè després també aquest aparellador o aparelladora hagi de fer carrer per anar mirant a veure on pot detectar, amb la qual cosa el Partit Popular el que pensa és que s'hauria de fer de la següent manera: Primer de tot, instar el Govern balear a coordinar i redactar conjuntament amb els ajuntaments i els consells insulars un pla de detecció d'habitatges en situació de risc d'esfondrament; no parlam d'un pla d'inspecció, coneixem perfectament el decret que va treure el Govern ara fa poc temps, si no vaig equivocat dia 9 de març, que és un decret que realment afecta una part d'una forma important i crec que és positiu, i no em cauran els anells de dir-ho, però què afecta?, els edificis nous, que a partir d'aquest moment s'estableixen una

sèrie de mesures que regulin els seus usos i defineix les obligacions dels usuaris i propietaris, i queden clares quines són les normes a què estan obligats complir aquests propietaris, o un propietari individualment o una comunitat de propietaris, i queden clares les instruccions d'ús i manteniment que estan definides en el títol tercer; però això és dels edificis que es fan nous, i el que és evident que aquells que han caigut que s'han fet els darrers 20 anys ens consta que la direcció general fa una feina per detectar una sèrie de qüestions, i es tracta de deixar fer feina en aquesta qüestió perquè és seriosa, rigorosa i s'ha de fer bé.

Però em continua quedant el que cau, normalment, que són els que tenen més de 30 anys, per la qual cosa dic això del decret perquè el decret agafa una cosa important però no cobreix... No se'm vengui amb el decret. I em consta també del director general, el Sr. Jaume Carbonero, que se'n prepara un dins aquesta línia d'inspecció. Però, clar, la inspecció, hi ha d'haver per una part també consciència ciutadana, consciència dels consells, consciència dels ajuntaments i consciència del Govern, i fan falta recursos humans.

Peraixò el Partit Popular en aquest parlament el que proposa és el següent: recursos humans per a mancomunitats, o per a ajuntaments si tenen prou entitat. El director general del Govern balear d'Habitatge estava d'acord a la reunió del consell, a la segona; paguem els ajuntaments el 33%, els consells el 33% i el Govern el 33%. A partir d'aquí contractam, per exemple la mancomunitat del Raiguer, un aparellador o una aparelladora per fer únicament i exclusivament aquesta feina. Coordinem el servei d'urbanisme, el d'habitatge i serveis socials, perquè normalment els que després es veuen amb el problema que els que han de sortir d'una casa no són els rics, són els pobres, els necessitats.

No volem posar el Govern entre l'espasa i la paret, ni molt manco, ni volem donar la responsabilitat absoluta ni al Govern, ni als consells, ni als ajuntaments de quina és la competència per exercir això. Sabem que és una competència compartida; els consells donen les cèdules d'habitabilitat, però lògicament no donen certificat de resistència dels edificis, que és el que em diuen en el consell, i tenen raó en això; la comunitat té la competència en habitatge i l'ajuntament té competència en la inspecció d'allò que coneix perquè se li ha comunicat per un veïnat o perquè han demanat una obra per reforma i pot entrar, lògicament, el zelador o la zeladora, l'inspector d'obres, allà dins.

Siguem capaços de no anar davant de la manifestació el dia que tenguem una altra desgràcia, o de no sortir corrent als mitjans de comunicació per dir que això no està bé i que s'han de fer coses, quan hi ha una altra desgràcia. Donem una passa davant els ciutadans de Balears on siguem capaços de fer un pla, on no deim que sigui el Govern que el pagui, o el consell que el pagui, o els ajuntaments que el paguin, sinó que el pagam tots, i demostrem de veritat que a través d'una publicitat ben feta en els butlletins municipals, en els mitjans de comunicació locals, en els mitjans de comunicació de Balears, hi ha col·laboració.

Els diré que l'Ajuntament de Madrid, de qui rep -ho dic perquè qualcú ha plantejat que això pot ser un problema perquè costarà molts de duros, hi haurà manca d'habitatges; és evident que hi serà, això.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, acab, Sr. President. A l'Ajuntament de Madrid la majoria de gent que es posa en contacte amb l'ajuntament per poder arreglar aquesta situació de risc d'esbucament és el mateix propietari. Per què? Perquè s'ha estat capaç de transmetre-li que, a part del perjudicat que sense cap dubte és aquell que pogués perdre la vida en un accident d'aquests, per un esbucament, després hi ha una responsabilitat molt important del propietari, i els puc dir que en aquests municipis de Mallorca en què s'ha fet aquesta qüestió de col·laboració ciutadana és més fàcil d'arreglar del que pareix. El problema és que no hi ha a tots els ajuntaments la mateixa voluntat d'invertir doblers en això, i crec que el Govern té l'obligació de liderar un projecte que els ciutadans de Balears, quan passa, s'espanten, s'espanten i amb motiu.

Moltíssimes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, per la seva defensa en nom del Grup Popular d'aquesta proposició no de llei.

Grups que vulguin intervenir? Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President. En principi per apuntar que consideram realment des del nostre grup que aquest és un tema important, un tema rellevant, un problema real en el nostre país, i que és bo que es tracti i que es reflexioni en aquest parlament, que es faci amb seny i amb intenció de trobar solucions, com apuntava el portaveu del Partit Popular que no es faci per sortir, quan hi ha una desgràcia, apuntant els altres o utilitzant-la com un arma, que un vulgui fer veure si un és més sensible que un altre o per crear cortines de fum o, senzillament, cercar un boc expiatori, sinó per mirar de resoldre una problemàtica real, certa, i que per molt que es cridi i per molt que qualcú intenti fer més escarafalls o menys en un tema d'aquests, realment el tema és important i val la pena que ens asseguem i intentem resoldre'l.

També s'ha apuntat i compartim que el tema és delicat, com deia el portaveu en gran mesura, perquè hi ha una dificultat per entendre, per captar quan hi ha aquesta situació, aquestes manifestacions de risc, i també per la importància, un tema cabdal, com és la privacitat del domicili i la dificultat de tenir accés a edificacions privades, naturalment, que s'ha de tenir un títol suficient per fer-ho.

Tanmateix, tot i que es pot anar millorant en la normativa en determinats punts, estam convençuts que hi ha com a mínim..., molts de títols, un arsenal d'instituts que ens permeten intervenir en tota aquesta matèria, bàsicament amb un protagonista -discreparíem gairebé del repartiment del papers que s'ha dibuixat en la intervenció anterior. Pensam que el gran protagonista en aquest tema són els ajuntaments, ho són perquè tenen els expedients de ruïna, per tota la matèria de disciplina urbanística que tenen al seu abast, activitats classificades, fins i tot la inspecció de les cèdules d'habitabilitat, etc. Creim que, per tant, el que s'ha de fer amb aquesta mesura és col·laborar, cooperar amb els ajuntaments, mirar que cerquin les fórmules de col·laboració entre ells, ens sembla bé que s'apunti el tema de la mancomunitat. També ens pareix bé que tant a nivell de consells com a nivell de Govern, si es troba oportú, se cerquin fórmules de cooperació, de col·laboració lleial, però pensam que el titular i el titular per un repartiment de competències podria ser un altre, no només perquè la Llei de bases ho preveu, sinó perquè, com s'ha apuntat, aquesta comunitat autònoma té competència exclusiva en matèria d'habitatge i en matèria d'urbanisme. Això no vol dir que la tengui el Govern, vol dir que la té la comunitat autònoma, i aquest parlament sobiranament decideix, dins el marc de la Llei 7, un marc molt ampli, qui se'n cuidarà de cada cosa i aquest parlament ha decidit, jo crec que amb una àmplia majoria en aquest sentit, que són els ajuntaments els que gestionen tot aquest tipus d'actuacions, bàsicament. La Llei 10/90, d'aquest parlament de les Illes Balears, també així ho va voler.

Per altra banda, amb la moció, que no li donarem suport concretament per aquest element del Pla de detecció, que creim que no és exactament la mesura o no és la fórmula a què nosaltres donarem suport, bàsicament també perquè el Govern apunta que no és en la que té més interès per així resoldre aquest problema, sinó que hi hagi unes altres fórmules de col·laboració, però també perquè hi ha un element que pareix que oblida o que no té prou present, al nostre entendre, que el manteniment de l'edificació correctament és una obligació dels propietaris, és un deure de la propietat el manteniment en condicions dels edificis, i aquesta és una qüestió que no hauríem de perdre mai de vista, perquè qualsevol cosa, qualsevol inspecció, qualsevol actuació pública que es faci i que tengui a veure amb la negligència, o fins i tot amb el control d'aquest deure que tenen els propietaris, no necessàriament ha de recaure a damunt les arques públiques. Els ajuntaments, jo el que conec bàsicament són normatives municipals, he de reconèixer al portaveu del Grup Popular que per ventura o no he conegut o no sé aquest tipus d'actuacions a nivell governamental ni a nivell de diputacions, més enllà de cooperacions, però no establertes a través de plans, sí que hi ha ajuntaments, com ara el de Madrid que, tot i aquell fracàs que vostè apuntava, o que apuntava el Sr. Font, és cert que hi ha hagut una normativa pròpia municipal al respecte de detecció de tota aquesta mena de dificultats, també a Alacant i a tota una sèrie d'ajuntaments que han estat dinàmics, que han estat també sensibles a aquesta problemàtica, han posat ordenances municipals pròpies per regir aquest tema. Idò aquests ajuntaments sempre estableixen taxes o estableixen quotes perquè sigui el propietari el que es faci càrrec del cent per cent dels costos, i també per què? Perquè no podem una

activitat d'aquest tipus fer pagar els no propietaris, que és la bossa general, que hi ha propietaris, no propietaris, de tot tipus, fer pagar una qüestió que afecta els propietaris; ni als propietaris d'un habitatge fer-li pagar les revisions del que té moltíssims d'immobles a les Illes Balears, i tots sabem que a les Illes Balears hi ha gent que té moltíssims d'immobles o que té un altre nivell.

Per tant, cadascú que pagui proporcionalment, amb un deure que és, i crec que hauríem d'insistir tots en aquesta responsabilitat de la propietat, perquè no pot ser una certa mentalitat, que una vegada comprada una finca has acabat les teves obligacions respecte d'ella. Hi ha hagut comunitats de propietaris, la dificultat que s'ha tengut en fer obres de manteniment, obres fins i tot d'estètica, de control d'aquell edifici; i crec que entre tots, i no ens quedarà altre remei que fer esforços en la línia de recordar quines són les obligacions de la propietat.

Per l'altra banda també veim molt perillós el punt de demonització gairebé que s'està produint respecte de tots els instituts urbanístics d'intervenció, que en tots els temes que té la Llei del sòl i que permet als ajuntaments, amb aquella idea que no hi pot haver mai cap mena d'imposició, que no hi pot haver cap mena d'intervenció, el dret quirítari de la propietat, que tant està insistint el Govern liberal en aquest sentit de la nova normativa estatal de la Llei del sòl, i que insisteix en el debat. Posaré l'exemple del Parc Natural, encara que sembli que no ve a compte; ve a compte perquè juga a una mentalitat a la qual qualsevol intervenció pública dins el mercat immobiliari, qualsevol intervenció pública que mira per la seguretat, que mira per l'higiene, que mira per l'habitabilitat, que mira per preus raonables, està sent molt criticada i posada contra les cordes, la qual cosa dificulta després al sector públic intervenir-hi.

Pertant, i resumint, creim que és important col·laborar; creim que la iniciativa és positiva. Crec que és bo que des de les distintes institucions i des dels distints colors polítics es debatin aquestes qüestions, apunts o suggeriments que apuntava el ponent, creim que s'han de tenir presents i s'han de llegir en positiu en aquest sentit. S'ha augmentat en aquest moment la normativa i també la sensibilitat envers el control de la qualitat. Tant la Llei d'ordenació de l'edificació de l'Estat, que per cert, no ha respectat aquest títol de competència exclusiva d'habitabilitat, o d'habitatge, ho fa per promoció de l'economia, etcètera, títols constitucionals que també al·lega l'Estat, com la nova normativa sobre aquestes inspeccions tècniques d'edificació que preveu el Govern, creim que són positives, tot i que després, és cert, tots ens haurem de comprometre en la inspecció, i tots ens haurem de comprometre en el tema social que hi ha a darrere.

Certament, si tots els habitatges que hi ha avui a les Illes Balears, on qualcú hi viu, se li exigeix una cèdula d'habitabilitat amb tots els ets i els uts, i qui no la té ha d'anar al carrer, realment convendrà que tots -i crec que és molt important que això sigui així- tots els habitatges han de ser dignes, hi haurà un moment en què hi ha d'haver un gran acord i una gran tasca en un sentit social, perquè el que no pot ser és aquesta gent que

es treu d'un edifici en unes determinades condicions, acabi passant un temps, un mes, un temps a poliesportius, per exemple.

Crec que aquest tema és greu, i crec que entre tots, amb molt de seny i amb molt de coratge s'haurà d'enfrontar. Per tant, del nostre grup participar de la sensibilitat que anima aquesta proposició, però com que creim que el que apunta, concretament les solucions que aporta no són les adequades per afrontar aquesta dificultat, tot i respectant, com dic, molts dels punts que s'han dit hi podríem coincidir, anunciam el nostre vot en contra. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Alorda, en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista, té la paraula.

EL SR. CÀNOVES I ROTGER:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Compartim amb vostè, Sr. Font, la preocupació que han produït aquests esfondraments d'edificis durant aquest darrer any. Dos establiments hotelers, hem de recordar fa un any un a Alcúdia, uns set mesos un altre a Can Picafort, un local comercial a Eivissa, el més greu l'hotel Tívoli dia 19 de gener, amb un tràgic balanç de dos morts i diversos ferits; el succeït a sa Pobla dia 22 de gener a un habitatge llogat que no reunia, ni de prop fer-s'hi, les condicions mínimes d'habitabilitat i de solidesa; o el d'un edifici no habitat al carrer de Sant Magí, al barri de Santa Catalina de Palma. És lògica, per tant, l'alarma social creada.

Se celebraren, vostè ho ha recordat, reunions entre responsables de totes les administracions a tots els nivells per tal d'analitzar la situació, estudiar a fons el problema i trobar solucions. Per part del Govern es convidà a participar des del primer moment, com vostè sap, el Col·legi d'Arquitectes i Aparelladors. A partir d'aquí es prengueren determinacions que la Direcció General d'Arquitectura i Habitatge ha anat puntualment executant.

Per altra part bé és cert que vostè, Sr. Font, mogut per la problemàtica del seu municipi féu propostes que es materialitzaren el dia després, concretament dia 30 de gener, en una moció adreçada al Ple del Consell de Mallorca, per tal que es creés un pla insular d'inspecció i habitatge. Vostè coneix perfectament l'anunci del dia abans, de dia 29 de gener, del director general d'Arquitectura i Habitatge, en el sentit de crear dins aquest any 2001 una inspecció tècnica d'edificacions, després d'haver mantingut una reunió al més alt nivell amb el president d'aquesta comunitat autònoma, amb el president del Govern, el conseller d'Obres Públiques, el conseller de Turisme, el conseller de Treball, i els dos degans, ja li he dit i vostè ho sap, del Col·legi d'Arquitectes i d'Aparelladors.

També és cert que la seva proposta vostè la féu extensiva, el problema de sa Pobla el féu extensiu a tots els municipis de les Illes, i en concret a l'illa de Mallorca quan va presentar la

moció al Consell. Recordi que vostè plantejava la problemàtica dels habitatges que estaven en mal estat, i que no complien les condicions mínimes d'habitabilitat i de solidesa. Però ha d'estar d'acord amb mi que el problema és molt més complex, perquè les causes d'esfondrament són complexes. Vostè mateix ho reconeixia a la seva intervenció en el Consell, quan deia que en aquest tema fa mal actuar. El mateix degà del Col·legi d'Arquitectes dia 30 de gener, el Sr. Ramis, manifestava, explicava aquest problema: els esfondraments registrats al darrer any són casos que en les seves causes tècniques no tenen res a veure uns amb els altres. Simplement s'ha produït una coincidència en el temps. El que no pot negar, però, vostè és la bona predisposició en tot moment del director general d'Arquitectura i Habitatge, que ha col·laborat i ha anat executant, com ja havia anunciat, els seus compromisos contrets i complint les competències i les responsabilitats que té sobre la matèria el Govern d'aquestes illes.

Jo no li repetiré aquí el que li va dir, les raons que li va argumentar el Sr. Nadal perquè retiràs la moció al Consell de Mallorca. Vostè les sap. Ara torna a insistir aquí perquè sigui el Parlament que insti el Govern a fer el que nosaltres estam convençuts que ja està fent, complint amb les seves competències. I què està fent? Ho sap perfectament, i vostè ja ho ha dit, ho ha anunciat aquí quan ha intervengut a la seva exposició. El Govern es va comprometre el dia anterior que vostè presentàs aquella moció al Consell a aprovar abans que finalitzàs aquest any un decret d'inspecció tècnica d'edificacions, que també ho ha recordat, que afectaria edificacions entre 20 i 25 anys, i amb una freqüència d'inspecció de cada 15 anys per edifici. Es pretén així donar contingut a un centre que existeix, però que no té funcionalitat en aquests moments, que és el Centre d'Estudis de l'Edificació.

A més, el conseller d'Obres Públiques, Habitatge i Transports expressà aquest mateix dia 30 la necessitat d'aplicar la legislació vigent i dur endavant un seguit de mesures que s'han anat concretant aquests dies. M'estic referint primer a una ordre del conseller mateix, de dia 21 de febrer, publicada al BOIB de dia 3 de març, de creació d'un grup de treball de qualitat de l'edificació. Aquest grup, compost pel mateix director general d'Arquitectura i Habitatge, el cap de la Secció de Qualitat de l'Edificació de la comunitat autònoma, un representant del Col·legi d'Arquitectes i un altre d'Arquitectura Tècnica, un representant de la Conselleria de Turisme i el director d'Associació de Laboratoris, Alab, té per objectiu l'estudi de la qualitat de la construcció, és cert, dels allotjaments turístics; però també és més cert, i ho ha manifestat el Sr. Carbonero, que té vocació de servir, i de fet es troba a disposició de tots els ajuntaments, per realitzar inspeccions, si bé no de forma massiva, perquè no té capacitat, sí de forma puntual perquè en aquest moment els ajuntaments que necessitin inspeccions puntuals ho puguin requerir.

Segon, el decret que vostè ha anomenat, el Decret 35/2001, de 9 de març, publicat dia 17 de març al butlletí, que estableix mesures reguladores de l'ús i el manteniment d'edificis, que regula les obligacions dels propietaris, dels usuaris, de les comunitats de propietaris i dels mateixos promotors. És important assenyalar també, Sr. Font, i es va debatre al Consell

de Mallorca, que l'article 4 número 3 d'aquest decret així també ho estableix, que quan el propietari no és l'ocupant de l'habitatge, entra en funcionament no sols les instruccions que aquest decret obliga a passar el propietari al llogater, sinó que també entra en joc la Llei d'arrendaments urbans, la Llei 29/94, de 24 de novembre, que regula les obligacions del propietari i del llogater, i que en aquest cas, i en el cas de sa Pobla, són obligacions clares del propietari, com li ha recordat el portaveu que ha intervengut abans. En tot cas, els expedients de rehabilitació -també li record- dels edificis arrendats correspon la tramitació d'aquests expedients a la Delegació del Govern, que també ja li va recordar el Sr. Nadal al Consell.

I tercer, la imminent creació de les oficines tècniques de control, en compliment i desenvolupant l'article 14 de la Llei d'ordenació de l'edificació -per cert, la primera comunitat autònoma que tindrà aquestes oficines-, que controlaran el projecte, des del càlcul d'estructures a la qualitat dels materials, fins a totes les fases d'execució d'obra. El Consell de Mallorca, per la seva part, ha signat, segons hem pogut llegir aquests dies a la premsa, un conveni amb el Col·legi d'Arquitectes, amb l'Associació de Recuperació de Cascos Antics ARCA, i amb la Federació d'Entitats Locals de les Illes Balears, per tal de realitzar un llistat d'edificis en males condicions, amb l'objecte d'esfondrar-los, perquè si es troben en perill de ruïna imminent, que tinguem un inventari almanco d'aquests edificis que es troben en mal estat.

Vostè sap, i no li he de recordar aquí, quines són les obligacions que tenen els ajuntaments en la matèria. Vostè ho sap perfectament, no debades és batle d'un poble, en aquest cas de sa Pobla. El tema és complex i les solucions són diverses. Vostè també ho ha fixat aquí molt bé, no és el mateix un edifici relativament nou, de 20-25 anys, amb vicis ocults, amb defectes a la construcció que en molts de casos no es manifesten, un edifici que pateix patologia a la seva construcció, que per la seva antiguitat no s'haurien de donar, o que per part dels propietaris o els usuaris hi ha una relativa confiança que no tenen per què produir-se. No és el mateix que el cas dels establiments hotelers, ni és el mateix tampoc que els edificis que per la seva antiguitat, més de 30, 40 o 50 anys, que per la pobresa dels materials emprats, o que per la notorietat de l'estat en què es troben, no precisen d'una inspecció sinó d'una actuació immediata de l'Administració competent, l'Ajuntament.

Permeti'm que li digui que el cas de sa Pobla, igual que el del carrer Sant Magí, del barri de Santa Catalina, no es tractava d'un edifici amb signes ocults o amb vicis ocults, sinó que -i jo he vist les fotografies, no he tingut l'oportunitat de visitar aquest edifici, però he vist les fotografies d'un cas i de l'altre-eren edificis que a simple vista tenien deficiències notòries, i que són edificis que ja anuncien un perill, i per tant hi ha una obligació immediata d'actuació de l'administració competent, que és l'Ajuntament.

Miri, com vostè sap, jo tenc també responsabilitat a una batlia, i al llarg de la meua actuació com a batle he hagut d'obrir 5 expedients de demolició, d'esfondrament. També, ho crec. Vull dir que hem d'actuar. D'aquests 5 expedients que hem

obert, s'han hagut de demolir els 5, 2 per compte dels propietaris, i 3 d'ofici ha hagut de demolir l'Ajuntament, repercutint el cost als propietaris. Altres 7 expedient ha hagut de promoure el meu ajuntament per fer apuntalar edificis. Què li vull dir amb això? Que els ajuntaments tenim una responsabilitat i hem d'actuar. Ens hem d'avançar als perills anunciats. Altra cosa és que els perills no estiguin anunciats, això és l'altre tema. En aquest tema és responsabilitat del Govern, i el Govern està actuant. Per això no li donarem suport a aquesta proposició no de llei. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Cànoves, en nom del Grup Socialista. El Sr. Font, si vol intervenir per contradiccions, té cinc minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Jo crec que, començaré per la darrera intervenció, i crec que vostè al final ho ha dit: a aquells que no sabem el Govern en té responsabilitat, i està actuant. Com? Perquè ha fet una dissertació i m'ha contactat el "tinglado" aquest de la reunió a Presidència, però aquesta reunió era pel tema de l'hotel Tívoli, i jo he volgut posar molt clar al principi tres qüestions: les que fan obra, el Sr. Conseller de Treball, el Sr. Grosske, se'n cuida, he dit jo; i és allà on podríem enquadrar aquesta primera qüestió d'aquesta reunió amb els col·legis. La segona, amb aquelles qüestions d'aquests edificis fets els darrers 20-25 anys que poden tenir defectes de materials, i molt seriosament no vull dir res més, perquè el director general em va dir que convenia parlar, perquè estava fent una feina d'investigació, he estat prudentíssim. Això són dues qüestions, i vostè m'ha parlat d'això tot el temps; m'ha parlat del decret que han tret, del març, que és d'aquesta segona qüestió, perquè no té res a veure amb els que es fan, sinó amb els que s'acabaran, i a partir d'ara podran tenir aquest control. I vostè al final li traeix el seu pensament, i diu que aquells que no es poden detectar, que no en tenen competències els ajuntaments, en té el Govern i actua. Com? No, de moment no actua. No actua, perquè vostè em pot dir a quins municipis ha anat, i que actui? No. Em pot contar això de Ciutat i d'ARCA, m'ho pot contar.

Jo no he vingut a parlar de sa Pobla aquí. Jo per cert tenc l'aparelladora que té vostè els dijous, jo la tenc contractada tots els altres dies a l'Ajuntament de sa Pobla, i la pagam el cent per cent nosaltres, i només fa aquesta feina. Jo el que hagi de fer allà on tenc altres responsabilitats, les tenc clares, les exercisc. No perd massa temps en parlar-ne, faig feina, i li consta, perquè resulta que tenim la mateixa aparelladora. Li consta. És una gran professional, sense cap dubte, i seriosa.

Però clar, de què es preocupa aquest grup, i no el batle de sa Pobla? D'aquesta darrera part, del que els ajuntaments no poden fer, i que vostè mateix ha dit. Per què? Perquè no hi ha recursos econòmics, perquè la llei, les competències, és evident que si hi ha una ruïna tenim les competències per obrir l'expedient i anar fins al final. No plantejam això; plantejam aquells casos que no som capaços de detectar. I el que no plantejam mai en cap moment és que aquestes despeses les

hagi d'assumir l'Administració. Però això s'ha de fer amb delicadesa, perquè si no, hi podria haver un caos total i absolut, molt gros.

M'agradaria, Sr. Cànoves, que entengués que el que demana aquest grup podrien ser dues persones per Menorca, dues persones per Eivissa i Formentera, vuit persones a Mallorca, i després els tres municipis o quatre més grossos, cercar una institució distinta. Estam parlant de dotze persones, dotze tècnics mitjans, que podem estar parlant tal vegada de 35 milions de pessetes o 40, a pagar un 33%, uns 10 o 12 milions de pessetes. Estic content que el conseller de Treball vengui, perquè el veig a les manifestacions i a totes les coses quan hi ha un accident, però quan hi ha un tema al Parlament seriós no el veig. Estam parlant de 12 milions de pessetes d'Administració autonòmica, 12 milions de pessetes dels consells insulars i 12 milions de pessetes en 67 ajuntaments, per la possible detecció i prevenció que una persona que no té doblers, ni pot anar a comprar un habitatge de protecció oficial, perquè no n'hi ha, tenguí la tranquil·litat que no es morirà perquè la casa li caurà a damunt? És que no són doblers, és voler realment tenir la preocupació de cuidar-se d'aquest tema.

Una qüestió important, el decret d'habitabilitat del Govern, que després es passà als consells insulars, és evident que no eximeix el Govern d'una responsabilitat. I els consells insulars són els que donen les cèdules, no com ha dit el Sr. Alorda, les donen els consells. I els consells, no se'n cuiden quan caduquen als 10 anys de mirar perquè no han tornat a renovar. Quants n'hi ha, d'edificis que han caducat la cèdula aquests darrers 10 anys? No ho han fet ni uns ni els altres, a això. Però ja he dit quan he pujat aquí, que venia amb una proposta del PP constructiva, per una qüestió que haguéssim de tornar a veure als mitjans de comunicació si demà, o passat demà, o a final d'any cau un altre edifici.

Sr. Alorda, malament vostè, si veu que tota la competència la tenen els ajuntaments. Si vostè és d'aquells que creu en l'autogovern i en la descentralització a través de l'Estatut cap als consells insulars, ha d'obrir un poquet el cervell i mirar cap als ajuntaments, perquè realment també puguin tenir més competències. I aquesta no la tenen els ajuntaments, Sr. Alorda. Es veu que fa molt de temps que vostè no exerceix ja la seva professió inicial abans de polític. El dia a dia és un altre ja. I ha paregut com si els ajuntaments ho hagin d'arreglar tot. Què pot arreglar un ajuntament com Búger, sa Pobla, Sineu, Montuïri? Què tenen? Un aparellador que ja prou feina té. Què li estan demanant? Que allò que podem fer conjuntament, detectar, i que cadascú exerceixi la seva responsabilitat, perquè no hi hagi ningú que li pugui caure res a damunt, que qualcun així i tot ens fallarà, perquè qui compta s'erra. I si feim inspeccions, en caurà qualcuna que no haurem detectada. Si en podem prevenir algunes, seria molt important. I no em vengui amb el *rollo* que els ajuntaments gestionen els habitatges. Els habitatges els gestiona el Govern balear. Que un ajuntament pot fer una promoció d'habitatges? Sí...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, vagi acabant, per favor.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Sí, acab, Sr. President. ...però aquí el que hi ha hagut és un plantejament constructiu perquè no el Govern, no els consells, no sols els ajuntaments, sinó les tres administracions féssim un grup de feina que s'ocupàs i no es preocupàs, i intentàs donar seguretat a aquella gent que, repetesc, normalment allà on cau una casa, normalment allà on hi ha un edifici que està malament, el que hi ha a dins sol ser una persona que segurament no té tan clar com nosaltres, que cobram a final de mes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font, en el torn de contradiccions.

Substanciat el debat, procediríem a la votació, i demanaria a les senyores i senyors diputats que votin a favor de l'aprovació de la proposició no de llei que es posin drets, per favor. Gràcies.

Senyores i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: 27 vots a favor, 30 en contra. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 1158, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a elaboració d'un pla de detecció d'habitatges en situació de risc d'esfondrament.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 1324/01, del Grup Parlamentari Popular, relativa a educació infantil.

Passam a la darrera proposició no de llei, i darrera del plenari del dia d'avui, que és la 1324, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a educació infantil. Per defensar la proposició no de llei el Sr. Jaén Palacios té la paraula.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente, señoras y señores diputados. Hemos interpelado al Gobierno semanas pasadas sobre las guarderías y las escuelas infantiles. Hemos presentado una moción subsiguiente a esa interpelación, y lo hacíamos desde el interés especial que suscitaba esa demanda de carácter social, cada vez más presente, cada vez con más exigencia, por las dificultades especiales que encuentra la mujer en su integración total en el mundo del trabajo, y sobre todo con el fin de poder conciliar la vida laboral y la vida familiar.

De nada ha servido eso. De nada ha servido que interpelásemos al Gobierno, porque nada nos dijo, ni tampoco una moción subsiguientes, como antes decía, con algunos puntos de interés. Hoy abordamos la cuestión desde una perspectiva eminentemente educativa. La interpelación y la moción tuvieron una dirección clara, un origen claro, como un fenómeno social, como un hecho social, y por tanto incidimos más en esos aspectos que antes comentaba, de la vida laboral y familiar.

Es claro que la LOGSE determina algunas cuestiones a este particular, que conviene recordar. No hay obligatoriedad en cuanto a la etapa de la educación infantil, es verdad, pero se encomienda a los poderes públicos la coordinación de las actuaciones en esta materia, y a todas las administraciones, a pesar de esa voluntariedad, de que coordinen actuaciones y haya un número de plazas suficiente. El Gobierno a este particular no ha hecho nada, absolutamente nada.

En nuestra comunidad autónoma la tasa de escolarización de la segunda etapa de educación infantil prácticamente es el cien por cien, prácticamente. A este aspecto hemos de estar satisfechos, porque lo que era un desiderátum en la LOPEJ, aquí, con un gobierno del Partido Popular se inició una política de conciertos de esta segunda etapa de educación infantil. Pero las ratios que hay en algunas unidades y centros no son las que debieran ser, y a este particular yo me permito hacer referencia a un documento que hemos elaborado, recogido de datos de los dos, y que nos pone la cuestión de manifiesto. Por ejemplo, el número de centros, hay 105, infantil concertada 95, número de centros que supera las ratios en algún nivel es el 68,42. Los centros que superan las ratios en infantil de tres años, el 45. Lo mismo, pero en cuatro años, el 35; i las ratios en infantil de 5 años, 48,42. Son datos de interés recogidos de respuestas del Gobierno, y están referidos los dos últimos datos al inicio del curso escolar ahora mismo en desarrollo.

Yo creo que es hora de empezar a plantearse la extensión de la gratuidad, en esa primera etapa de educación infantil. Eso no significa, evidentemente, ponerla en marcha de un año para otro. Eso es claro. Ni tampoco si esa gratuidad tiene que extenderse a todo el mundo por igual, pero sí conseguir, al menos en número de plazas intentar una colaboración con los ayuntamientos. Hemos dicho en más de una ocasión que esto era un trabajo, sobre todo en lo que era el primer ciclo de educación infantil, un trabajo interdepartamental, y sobre todo era también un trabajo interinstitucional, porque aquí los ayuntamientos tienen mucha cosa que decir. Y por eso le pedíamos al Gobierno en su momento, desde este parlamento, que se iniciasen los estudios pertinentes para ordenar y regular la etapa educativa de 0 a 3 años.

Esto se acordó en el pleno del 3 de diciembre del año 99, pronto hará dos años. El Gobierno no ha hecho nada sobre esta resolución del Parlament. Después el Gobierno está obligado también por otra resolución, de 27 de octubre del año 2000, con motivo del debate sobre el estado de la autonomía, de que ordenase y regulase la etapa educativa de 0 a 3 años para este próximo curso. Repito: octubre del año pasado.

Hoy nosotros sólo recordamos esto al Gobierno, que debe hacerlo. Y paso ya, en consecuencia, por el tiempo en el que estamos, a referirme muy de pasada al contenido de nuestra proposición no de ley.

Instamos al Gobierno a que desarrolle el Decreto 1004/91. Es necesario que se haga ese desarrollo. Le instamos a que subvencione a los ayuntamientos en parte del coste de funcionamiento de lo que son las escuelas infantiles, no entendido en el sentido estricto del término, que puede ser

también guarderías, ludotecas..., en fin, lo que tengan los ayuntamientos, el nombre que le hayan dado, *llard'infants*, en fin, lo que sea.

Instamos también al Gobierno que establezca un régimen de ayudas, porque mucha gente, iniciativa privada, sin ánimo de lucro evidentemente, tendrá que hacer ahora actuaciones y reformas, y mejoras en lo que son los espacios físicos, lo que es el propio centro y en eso el Gobierno tendría que tomar alguna medida de promover algún tipo de ayuda, como se hace en otros sitios. Instamos también al Gobierno a una política de subvenciones a la primera etapa de educación infantil, en el punto número 5 le instamos para que mejore las ratios esas que antes decíamos, están superadas en un porcentaje de centro muy elevados. Y por último instamos al Gobierno, yo ya no se si por quinta o sexta vez, ya he perdido la cuenta, para que todas las antiguas guarderías transferidas del Inas que figuran en la sección 23 se transfieran a la sección 13, que es nuestra Conselleria de Educación y Cultura. Por tanto no vamos a desistir de ese propósito y anunciamos que vamos a continuar con la enmienda si ustedes no hacen ese traspaso en los presupuestos de este año, porque nos parece que es lo más razonable.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(*El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Gracias, Sr. Jaén. Para fijar la posición, ¿grupos que deseen intervenir? Por el Grupo Parlamentario de Izquierda Unida i Ecologista tiene la palabra el Sr. Portella.

EL SR. PORTELLA I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Malgrat que el Sr. Jaén Palacios, portaveu del Grup Popular, en la seva presentació ha anunciat que era una iniciativa diferent a la que va donar lloc a la interpel·lació i ens fes la següent que hem vist durant aquest passat mes, en realitat és tot la mateixa iniciativa, li vulgui donar el to a la naturalesa, el caràcter, el tarannà, la graduació que vostè vulgui, en realitat és una mateixa iniciativa, que insisteix sobre un tema que hem vist fa dues setmanes.

Per tant, difícilment els arguments d'aquest grup, Esquerra Unida i Ecologista, com han estat els arguments del grup proponent, el Partit Popular, poden diferir dels arguments i explicacions donades davant plenari i recollides al *Diari de Sessions* de fa 15 dies. És així perquè així va succeir, no sé molt bé les causes i motivacions i conseqüències de la vida que han dut a fer interpel·lació, moció i proposició no de llei sobre el mateix tema en aquest període molt breu, però ha estat d'aquesta manera.

En primer lloc i per situar-nos en l'espai que estam, ens hem de referir serem insistents, crec que s'ha de insistir perquè totes les situacions tenen causes i tenen precedents i condicions perquè siguin així a la competència acceptada pel Partit Popular

l'any 98. L'any 1998, el Partit Popular va acceptar les competències en matèria d'educació per 38.000 milions i busques de pessetes i 1.500 milions per a normalització lingüística o l'àmbit escolar, després es varen emprar per allò que es varen emprar, però almenys es varen acceptar els 1.500. Tots els sindicats de l'ensenyament, associacions i altres grups polítics presents en aquest Parlament van dir una i una altra vegada que era una acceptació insuficient o gairebé tot Sr. Jaén Palacios, varem dir que era una acceptació d'una dotació insuficient per dur a terme les competències i el dèficit en què rebíem aquestes competències, les necessitats en què les rebíem. Lògicament ha estat així, la demostració ha estat l'esforç econòmic que ha hagut de fer el Govern de les Illes Balears durant aquests dos anys per intentar sortir al pas de les necessitats, demandes i prioritats que s'ha trobat el Govern per fer front a un nivell de qualitat acceptable de l'ensenyament públic i concertat a les Illes Balears, el fet d'haver incrementat en gairebé 9.000 milions en dos anys la partida destinada a educació, jo crec que diu molt clarament quin ha estat aquest esforç i un esforç que fan tots els ciutadans, perquè aquests 9.000 milions, ja siguin via crèdit, siguin via bestreta d'altres partides d'altres àrees d'acció de Govern, significa també un cost que assumeixen altres àrees d'acció de Govern.

S'han fet també durant aquest període per completar una cosa que va iniciar el Partit Popular, l'etapa de 3 a 6 anys, ja ho varem admetre fa 15 dies i ho podem recordar ara, es va iniciar en un període parlamentari de Govern anterior i s'ha completat en aquest període parlamentari, significa gairebé l'aportació de 3.000 milions a aquesta etapa de 3 a 6 anys, que ha estat una etapa ja conclusa. Llavors inversions en infraestructures necessàries per a l'increment de població immigrada o població nova a les Illes Balears han provocat unes necessitats, no previstes l'any 98 quan van acceptar les competències. Açò s'ha de dir, s'ha de plantejar a l'hora de renegociar les competències, es va presentar aquí una proposta en aquest Parlament i si no vaig equivocat el Partit Popular va votar en contra de donar suport al Govern en la renegociació de les competències d'educació. Clar si el Partit Popular presenta proposicions que impliquen una major despesa econòmica en educació, com aquestes, i en canvi voten en contra de donar suport al Govern, per reclamar a Madrid un major finançament, ja em dirà vostè Sr. Jaén Palacios com ens ho hem de prendre, amb quina serietat ens hem de prendre al Partit Popular i a vostè en concret que crec que ha intervengut en les dues ocasions. Poca serietat realment Sr. Jaén i Palacios.

Quant a l'etapa 0-3 anys, ja li vaig dir fa quinze dies a la moció, però li tornaré a repetir que no pretengui vostè que la solució a l'etapa de 0-3 anys hagi de ser una solució per molt bona voluntat que portem Govern, consells i ajuntaments, del Govern, consells i ajuntaments. La solució de l'etapa de 0 a 3 anys serà quan sigui inclosa dins el sistema públic, vostè varen votar en contra al Congrés dels Diputats una iniciativa legislativa popular, presentada amb 600.000 firmes que va impulsar Comissions Obreres, varen votar en contra que la despesa d'educació sigui el 6% del PIB, estan en contra d'incloure l'etapa 0-3 anys dins el sistema públic, no dins l'ensenyament obligatori, perquè 0-3 anys, com vostè sap, no es pot incloure com a obligatori, però sí dins el sistema públic

d'ensenyament i açò ha de ser una solució a l'Estat espanyol, una solució implantada a tot Espanya i que tenguí com a conseqüència la revisió de les dotacions de competències educatives a aquelles comunitats autònomes que ja les han rebudes, perquè implica també un canvi a les comunitats autònomes. Açò és la solució real d'aquest problema, que l'Estat espanyol assumeixi l'etapa 0-3 anys i açò ho defensa el Grup d'Esquerra Unida i Ecologista aquí, però també ho defensa a tot l'Estat des de fa molts d'anys. Si no és així sempre les solucions seran parcials i contingudes.

Quant als punts en concret, el desenvolupament del decret 1004, el Govern ja ho ha anunciat algunes vegades que estan travant amb el desenvolupament i per altra banda també el decret 1004 ja indica els mínims que s'han d'establir en aquesta etapa i per tant, potser no sigui la qüestió de més prioritat en aquests moments per al desenvolupament reglamentari o desenvolupament normatiu per part del Govern, però es fa feina. Quant a ajudes als ajuntaments per el cost dels centres municipals, primer és una part petita del problema, el problema és molt més ampla que l'oferta municipal, perquè ja sap vostè perfectament que durant aquests anys s'han generat respostes a la demanda d'educació 0-3 anys, des de molts d'àmbits i els àmbits municipals, tal vegada han estat els menys, molts d'àmbits privats, associacions de veïns, associacions de pares i mares, cooperatives, etcètera. També no indica quin ha de ser el paper dels consells insulars en aquesta situació i crec que és fonamental, segon el que li he dit del sistema públic anteriorment i tercer el Govern, també ho ha anunciat, ha iniciat l'estudi de quina és la situació a cada municipi i quin papers tenen els ajuntaments i quin tipus d'oferta educativa es dona, si és una oferta autoritzable o no autoritzable. En aquest sentit es fa feina en un procés a mig termini.

Ajudes per adequar escoles infantils. Nosaltres a Menorca hem posat en marxa un pla d'adequació d'escoles infantils, crec que és l'únic que s'ha posat en marxa en el conjunt de les Illes Balears, allà on intervenen els ajuntaments i el Consell Insular de Menorca, tenim plantejat al Govern de les Illes Balears la seva participació a parts iguals en aquest pla, esperam la resposta del Govern, creim que serà positiva, perquè Menorca ha estat l'única illa on el consell insular i els ajuntaments s'han banyat per posar en marxa aquest pla, també pot ser que tenguí una consideració de prova pilot o experimental i amb una aportació modesta es podria completar, perquè la situació a Menorca, és cert, és molt millor que a altres illes, perquè hi ha hagut un esforç econòmic de municipis d'associacions, privades i públiques i també del consell insular, des de fa 10 o 15 anys, és més possible tenir un pla dos a tres anys on es pugui adequar. I açò està plantejat i esperam la resposta perquè des de la iniciativa insular s'ha posat en marxa, no sabem als altres territoris en quina situació estan.

Quant a la política de subvencions de l'etapa 0-3 anys, hi ha una política que es dur a terme des de la Conselleria de Benestar Social, amb doblers provinents de l'Estat, que ja es va anunciar a la interpel·lació que l'Estat estudia la seva interpel·lació, hi ha polítiques de molts d'ajuntaments, del Consell de Menorca i també hi ha una voluntat expressa del Pacte de Progrés d'iniciar durant aquesta legislatura una

política concreta d'ajudes a escoles infantils, no ha acabat la legislatura, el Pacte o l'acord és per quatre anys i per tant, hem de confiar i esperar que es posi en marxa aquesta proposta, esperam que no sigui únicament per a les escoles municipals, com vostè (...), sinó que sigui universal i es tenguí atenció a les diferents naturaleses i caràcters que ha pres l'oferta d'ensenyament de 0-3 anys per obligació, per necessitat.

Quant a la millora de ratios, crec que qualsevol altre portaveu de qualsevol grup parlamentari que intervindrà es podrà estendre, perquè ja veig el color del llum, no sé si és taronja o vermell, però crec que queda poc temps, però en la qüestió dels ratios, les dades que vostès aporten a la proposició no de llei, no es corresponen a la realitat iestic segur que qualsevol proponent li explicarà el tema de ratios, crec que vostès ratllen de l'etapa 0-3 anys i després posen ratio de l'etapa 3-6 anys, per tant, o bé ratllen de 0 a 3 o bé ratllen de 3 a 6, no mescli dues coses que no tenen res a veure, perquè si ratlla de 0-3, ratlla de les ratios de 0-3, perquè vostè no en parla, no s'equivoqui Sr. Jaén Palacios, estam acostumats que ens vulgui donar lliçons de correcció parlamentària i estam acostumats que no vulgui rebre lliçons o consells de correcció parlamentària, faci bé les seves proposicions no de llei i les faci bé per favor i en el tema de ratios ho pot corregir a la seva rèplica.

Quant al darrer punt, el punt número 6 de passar les escoles Borja Moll i les dues de Mallorca de Benestar Social a Educació, bé el Govern del Partit Popular va tenir 15 anys per fer-ho, Déu meu i no ho va fer, no es contradigui perquè vostè la setmana passada en la moció estava gairebé de forma efervescent defensant el caràcter social, assistencial de l'educació infantil i ara demana que allò que està a Benestar Social, que seria assistencial, com vostè deia, passi a Educació, s'aclareixi, digui vostè si troba que és assistencial o no, si és educativa i si és educatiu no defensi que és assistencial, perquè a més açò no té cap importància, perquè el que li diuen és que es fan les inversions necessàries a aquestes tres escolletes per poder-les adequar a ser autoritzables per educació i quan siguin autoritzables passaran a educació, però en tot cas es posi vostè d'acord amb vostè mateix a veure si és assistencial o educativa i quan estigui d'acord amb vostè mateix ens doni lliçons.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Portella, en nom del Grup d'Esquerra Unida i Ecologista. El Sr. Buele en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista té la paraula.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats, membres del Govern que estan present en aquesta cambra en aquests moments. Des del Grup Parlamentari Popular se'ns ha presentat aquesta proposició no de llei sobre educació infantil i nosaltres voldríem en aquest moment fixar la nostra posició respecte d'aquesta proposició no de llei que ens ha presentat el portaveu del Grup Parlamentari Popular.

En el nostre entendre aquesta proposició no de llei ha estat presentada en base a quatre columnes, diguem-li columnes damunt les quals s'aguanta aquesta proposició no de llei. Deia el portaveu del Grup Parlamentari Popular, no han servit de res les iniciatives parlamentàries del Grup Parlamentari Popular, saben per què no serveixen per res aquestes iniciatives parlamentàries del Grup Parlamentari Popular? Diguin vostès mateixos quin són els motius que no serveixin per res aquestes iniciatives parlamentàries, perquè tenen l'experiència més perllongada, fins i tot que nosaltres, de saber que una iniciativa parlamentària que no té el suport pressupostari, que no té els recursos econòmics suficients no serveix per res. Més tard parlarem una mica més d'aquest aspecte.

Segona columna sobre la qual es sostenia aquesta proposició, segons el nostre entendre. El Govern no ha fet res, nosaltres intentarem contestar dient que el Govern de les Illes Balears, primer Govern progressista i nacionalista de les Illes Balears, ha fet moltíssim més d'allò que li pertoca, en aquest aspecte. Tercera columna que nosaltres hem detectat, dades sobre les ratios mitjanes. Intentarem presentar dades que confrontin les que ens han presentat perquè creim que són o del tot errònies o agafades des d'un altre angle. I la quarta columna és el finançament, la paraula finançament no l'hem sentida i no obstant això és bàsica, finançament que té el Govern de les Illes Balears, finançament que té el Govern de l'Estat. Hi ha un punt de l'exposició de motius que ens han presentat en aquesta proposició no de llei, amb el qual podem estar d'acord parcialment. Per exemple ens diuen que a la Unió Europea existeixen tres nivells d'ensenyament no universitari, preescolar, primària i secundària, molt bé, es contempla la preescolar que no té caràcter obligatori i sol estar dividida en dos cicles o etapes, això és Europa, les Illes Balears és Europa, a les Illes Balears també és així. Llavors es referia a les Illes Balears, taxa d'escolarització, primer cicle d'educació infantil 0-3 anys, molt baixa no hi ha consens educatiu, demanda social de gratuïtat de l'educació infantil, que demana generalitzar un model de finançament a la primera etapa, que s'ha d'estendre de forma progressiva, hi podem estar d'acord en aquesta afirmació.

El tercer àmbit l'Estat. Ens ha parlat en aquesta proposició no de llei del Ministeri de Treball i Assumptes Socials, que fa convenis amb les comunitats autònomes per programes d'atenció a la infància de 0-3 anys. Ens volen explicar senyors del Partit Popular, per què ni tan sols esmenten, citen el Ministeri d'Educació Cultura i Esports? Què no és aquest el ministeri responsable de tot allò que ha de ser l'educació a l'Estat espanyol? Ha d'estar al marge? Com a mínim ho han de citar, perquè així li podrem reclamar que aporti tot allò que no va aportar quan calia.

Els sis punts d'aquesta proposició no de llei, està clar que des del Grup Parlamentari del PSM-Entesa Nacionalista no li donarem suport i no li donarem suport simplement per una qüestió de congruència, és a dir, com podem estar nosaltres d'acord amb allò que ens proposa el Grup Parlamentari Popular, el partit polític que és l'únic responsable de les mancances estructurals i greus de finançament que pateix el sistema educatiu d'aquestes Illes, com ho podem fer això? Com podem acceptar que sigui precisament el Partit Popular, que va ser

capaç d'acceptar transferències en educació que estaven més de 10.000 de pessetes per davall de la mitjana rebudes per les altres 9 comunitats autònomes, que varen rebre la mateixa competència els anys 98 i 99, com ho podem acceptar això? Com podem acceptar una proposta que ens fa una formació política que va ser incapaç d'aconseguir del Govern de l'Estat un compromís, mitjançant el qual s'establís un conveni d'una quantia que ens permetés fer front als dèficits en infraestructures educatives? No podem dir sí a un partit que no va saber explicar que a Balears la població escolar estava en fase de creixement i que a més aquest augment es produïa per l'arribada d'una població que exigeix uns recursos superiors a la mitjana de l'alumnat, que no ha mogut ni un sol dit, ara en aquests dos darrers anys, per fer entendre al Ministeri d'Educació Cultura i Esports la problemàtica escolar real que tenen les Illes Balears, o que en definitiva ha negat a les Balears els recursos financers suficients per al bon funcionament de l'oferta educativa obligatòria.

Si em permeten jo hi posaré un exemple, volen negar el pa i la sal, des d'allà on són ara, negin el pa i la sal, si volen, però més tard no reclamin menjar pa amb oli, perquè si han negat el pa i han negat la sal, no podran menjar pa amb oli i vostès intenten menjar pa amb oli, aquesta comunitat tenguí una àrea educativa com aquesta i vostès són els que es varen negar a que rebéssim aquests recursos, és que varen acceptar unes transferències molt per davall d'allò que realment feia falta. Si volen negar el pa i la sal ho facin, però llavors no reclamin pa amb oli, perquè no n'hi ha el varen negar vostès mateixos. El Conseller de Cultura del Govern de les Illes Balears, no disposa dels recursos que necessita per poder dur a terme la seva voluntat política d'atendre com cal aquesta àrea de l'educació i nosaltres sabem que aquest Govern de les Illes Balears té la voluntat política de promoure actuacions destinades a educació infantil de 0-2 anys, sabem que no compte amb els recursos econòmics que farien falta i sabem perquè això és així com acab de dir.

Aquesta impossibilitat de destinar recursos al primer cicle d'educació infantil, tots nosaltres podem veure que ve motivat per un cost molt elevat, perquè no és obligatori, perquè la responsabilitat és de totes les administracions i no només una i nosaltres sabem que s'estan els esforços des del Govern de les Illes Balears perquè aquesta àrea de població infantil pugui ser atesa pels ajuntaments, consells i Govern. Convendria tenir en compte que el Govern de les Illes Balears i en feia referència al segon punt, ja garanteix l'escolarització gratuïta a tota la població escolar de 3 a 5 anys, cosa que fan poques comunitats autònomes, però això deia que el Govern de les Illes Balears fa molt més d'allò que li correspon. El fet que l'Estat quan va traspassar l'educació a Balears no transferís cap partida pressupostària dedicada a l'educació infantil ho explica tot, el fet que el Govern de les Illes Balears ha millorat en uns 20.000 milions de pessetes els recursos públics d'educació confirma que aquest Govern no es pot dir que no hagi fet res, en tot cas ha fet molt més d'allò que s'havia fet fins llavors.

Acabaré la meua intervenció en aquesta tribuna, recordant que la Conselleria d'Educació i Cultura ja ha pres algunes decisions destinades al primer cicle d'informació infantil, però

abans si que voldria remarcar, quan feia referència a les dades sobre ratio d'educació infantil, a Mallorca tenim enregistrada una ratio mitjana de 19,76, distinta a la que vostè ens ha donat, a Menorca 21,40, a Eivissa 20,12, les Illes Balears en conjunt 19,98. Ensenyament privat concertada a Mallorca 24,63, a Menorca 23,53, a Eivissa-Formentera 23,08, les Illes Balears, concertada, 24,45. Si miram el total tots els centres que imparteixen educació infantil 190 públics, 109 concertats, 299 en total, ratio mitjana 19,98 públics, 24,45 els concertats. Llavors nosaltres creim no s'ajusta a la realitat les dades que ens ha passat, però tampoc si ajusten quan diu que no es fa res, perquè nosaltres creim tot el contrari, ja s'han pres algunes decisions destinades a aquest primer cicle d'educació infantil, s'aprovarà molt aviat el currículum de l'etapa de 0-6 anys, s'han mantingut contactes amb la plataforma de 0-3 anys, contactes profitosos, contactes enriquidors per ambdues parts, s'han mantingut contactes amb els titulars de centres d'educació infantil, és a punt d'elaborar-se el decret que regula els aspectes més pròpiament pedagògics de l'educació infantil, estan en estudi la proposta d'estendre gradualment l'oferta escolar en el primer cicle de l'educació infantil...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Buele vagi acabant per favor.

EL SR. BUELE I RAMIS:

Acab, Sr. President dient i recordant que el Govern de les Illes Balears té la voluntat política, creim nosaltres per allò que fa i manifesta, de dur a terme no només el que ens proposa el Partit Popular en aquesta proposició no de llei, sinó moltíssim més, allò que hi manca són els recursos econòmics, els quals el Grup del Partit Popular que avui presenta aquesta proposició es va negar a acceptar i sense aquests recursos econòmics és impossible dur a terme aquesta voluntat política.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Buele en nom del Grup del PSM-Entesa Nacionalista. El Sr. Tirs Pons en nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, senyores i senyors diputats. Hi ha reglaments d'altres indrets, d'altres parlaments que prohibeixen la repetició del mateix debat durant el mateix període parlamentari, si els estudiosos d'aquest Parlament que miren el Reglament apliquessin el mateix criteri, tal vegada evitaríem tenir aquesta situació o en trànsit unes accions un poc estrambòtiques com és repetir els mateixos arguments, les mateixes idees o criteris a tres indrets diferents parlant sempre del mateix tema, em refereixo a parlar-ne en comissió, parlar-ne al plenari amb una interpel·lació, hem tornat a parlar-ne amb la moció subsegüent i per acabar de fer el nombre tenim aquesta proposta, que em nego a repetir, no si ho aconseguiré, em nego a repetir els

arguments que ja han estat emesos per portaveus de grups parlamentaris presents en aquesta cambra, per referir-me i no utilitzar un llenguatge fosc i més bé atracar-nos a la realitat.

En aquest país ha succeït una cosa curiosa, com a tots els països. Les guarderies varen ser una necessitat quan les dones es varen integrar al sistema productiu, com a guarderia, estacionament dels al·lots mentre les mares són a fer feina i com que no existia i era un temps d'ensenyament no obligatori, es varen haver d'arbitrar solucions diverses i alguna no prou assenyada, les escoles que deien al meu poble i als pobles del voltant de "ca que pix", allà on estaven gestionades per senyores fadrines amb aficions de tipus religioses notable i poca qualificació tècnica que es guanyaven la vida tenint una sèrie de criatures amb un horari flexible òbviament, però cada vegada més es volia semblar als horaris de l'escola obligatòria de 9 a 12 i de 3 a 5, que en aquell temps era l'horari efectiu. Però les coses canvien i quan els psicòlegs i els estudiosos s'han donat compte que la formació dels humans començava des del mateix moment del naixement, quan la situació econòmica de la societat ha augmentat a nivells importants, han començat a pensar que no totes les mares i pares que tenen criatures que és un fet, a més de biològic i afecció física, hi ha una segona part que és de formació, posar les condicions per convertir aquestes criatures, aquests individus de la societat en bons ciutadans i aquí és allà on entra el primer (...) que té l'efecte educatiu.

Quina és la situació econòmica de la societat i quina contestació pot donar a una educació que ara ja veim que és necessària a partir dels 0 anys i no té fi, perquè no s'acaba als setze anys, continua amb una formació continuada, de vegades per afició, moltes per necessitat, però durant tota la vida i donar contestació a partir de respostes només públiques és gairebé impossible i aleshores es va segmentar el compromís polític dels governs, llavors es segmenta i es diu, hi ha una part de l'educació que serà obligatòria, de 6 a 16 anys, hi haurà una part des del naixement fins els 16 que és voluntària i després a partir dels 16 també és voluntària. La resposta que ha donat el nostre país, feia temps que no la donava durant aquests anys, i no em referiré a partits polítics, perquè no són els culpables, és la gestió diària de grups coordinats que han fet possible que a Espanya hagi reprès un interès per l'educació formidable i els avançaments que s'han fet, no només amb instal·lacions, sinó també preparació i quantitat de professorat que es dedica a l'educació ha estat més que notable.

I ara tenim que ens reclamem educació infantil de 0 a 3 anys, què és i què significa açò? Significa, quan parlem de ratios, és a veure com aquelles criatures per persona responsable, estam ratllant de 0 a 1 anys les ratios, les ratios és una cosa voluntària, depèn dels diners, és a dir si per a cada criatura hi hagués una persona fantàstic, però això és impossible, entra aquesta paraula estrambòtica de ratio de 0 a 1 8 criatures per persona, de 1 a 2 anys 12 o 13 criatures per persona i més de 3 anys 16 o 17, açò seria ideal. Quina és la institució que pot resistir aquesta oferta a tots els habitants de la comunitat per donar satisfacció a tots els que s'hi puguin apuntar.

I aquí a la vora ve l'opció política; aquí a la vora ve l'opció política determinada per dues coses. Primer, una educació obligatòria que encara té errors, encara té mancances, hi falten 25 o 30 edificis educatius nous -no parlaré dels 10.000 milions-d'instal·lacions noves, en aquesta comunitat autònoma, a més de refer-ne algunes o adequar espais nous escolars per l'augment de població que ha sofert aquesta comunitat autònoma, en açò es dedica una quantitat de diners important.

Es pot votar que sí sabent que no es pot complir? Seria agradable, perquè tothom n'és conscient, que la formació comenci als zero anys, però quan des d'aquí es diu que sí sabent perfectament que serà que no, quan l'esforç que s'ha fet fins ara d'un any per l'altre l'educació infantil ha passat a..., em sembla que són prop de 300 centres infantils, escoles infantils que hi ha en aquesta comunitat autònoma que costen al voltant de 2.400 a 2.500 milions de pessetes. Nosaltres ens hem de posar votant que sí a una cosa que és impossible?, perquè a més, les condicions..., no serveixen escoles normals, no serveix la titulació normal d'un professional de l'ensenyament per tractar criatures de zero a tres anys.

Jo crec que val la pena pensar que, tot i votant en contra de la proposta presentada pel Grup Popular, fent un esforç i també imaginat, només hi pot haver solució si hi ha una implicació de totes les administracions, la central també. Segona, el coneixement del medi, el té l'ajuntament: participació dels ajuntaments i, òbviament, participació de les famílies. Actualment costa una mitja de 18.000, crec que són les xifres que tenc, tenir una criatura no de sis mesos o de set, de més d'un any, d'un i dos anys, entre 17 i 18.000 pessetes i 20.000 pessetes fins i tot, tenir una criatura a una d'aquestes institucions, però amb un com què?, el fet laboral roman, l'horari és diferent, obren a les 7,30 del matí quan la mare deixa la família, se'n va a fer feina i torna el migdia, a les 13,30 o a les 14. És un concepte d'escola i de formació absolutament diferent. No és pot dir que sí al desig importantíssim que ha presentat el portaveu del Partit Popular, però que ni de prop s'atraca ni tan sols al compte d'aquella senyora de llet, i li cau la llet i tot açò, perquè no hi ha instruments suficients ni el grau de compromís suficient per poder donar una resposta universal, no només als que estan bé, d'aquesta que serà una necessitat futura que tindran els nostres al·lots i aquesta societat en el futur pròxim.

Per tant, són prou (...), convertir les escoles de Ciutadella, de Maó, de Verge de la Salut i de Ciutadella, en lloc de guarderies, que estan preparades per a guarderies, en escoles i les necessitats que determina el decret, farà possible que passin de la dependència d'assistència social a l'educativa. Aquest és el desig i el punt de vista que té el Grup Socialista en aquesta cambra.

Gràcies, senyores i senyors diputats.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Tirs Pons, en nom del Grup Socialista. Sr. Jaén Palacios, intuec que vol intervenir en un torn de contradiccions.

EL SR. JAÉN I PALACIOS:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados, tengo que contestar algunas cuestiones que se han dicho aquí, algunas desde la más absoluta ignorancia.

Sr. Portella, yo soy maestro, pero además tengo una licenciatura en pedagogía, en supervisión educativa, una tesina hecha y una especialización de curso de doctorado de supervisión educativa. Mire usted, usted de educación a mi no me puede hablar porque usted no tiene ni idea. Dice mi compañero de escaño que si me habla de aeronáutica seguramente, pues claro, no puedo hablar con él, y a usted le pasa esto; usted quiere aquí hablar de temas que no ha entrado para nada, y lo más grave es que no ha leído la proposición no de ley, eso es lo más grave, y desautoriza usted aquí una iniciativa que no tiene nada que ver con la que presentamos en otra ocasión, que era, por cierto, era que el Gobierno elaborase un plan para la atención integral de la infancia de cero a tres años. No tiene nada que ver con esto.

Usted sigue defendiendo..., bueno, pues en fin, el colectivismo de Makarenko, de la escuela pública, de principios de siglo. Eso ya está muy pasado. De la escuela pública. Yo le expliqué el otro día que nuestro modelo, que es el modelo europeo, es el modelo que en Cataluña se está aplicando, es un modelo de una red dual, pública y privada, y que además, dentro de eso, hay otra especie de doble red donde no todo es educativo sino que hay parte asistencial, llámelo usted de la manera que le llaman en Cataluña, *llar d'infants*, llámele como quiera, y eso es lo que hay en Europa y usted quiere venir aquí a hablar de cosas de las cuales no entiende. Y eso es gravísimo, porque de eso puede usted hablar en la calle pero aquí no porque aquí eso queda escrito.

Por tanto seriedad. A mi en seriedad usted no me va a ganar.

La Logse garantiza que las administraciones públicas, no ésta, no ésta, administraciones educativas en general, todas las administraciones educativas, los ayuntamientos en la función que les toca, la comunidad autónoma y el Gobierno de la nación, la Administración del Estado, colaboren en esa garantía de suficiencia de plazas, y eso es lo que pedimos aquí, que el Gobierno abandere eso; eso es lo que pedimos, no decimos que sólo lo pague el Gobierno porque por ningún lado aparece en la iniciativa que nosotros hemos presentado.

Se descalifica también un estudio. ¡Hombre!, al menos hecho con mucho interés por una serie de personas de la comisión de educación del Partido Popular, que trabajamos y elaboramos -lo he dicho- con referencia a unas respuestas del Gobierno de dos de los centros, y las referencias son las que tenemos nosotros. Ustedes..., puede haber infantil de tres años 24 unidades, las ratios que hemos tomado, de cuatro años 25, y de cinco años 25; esto son las referencias que hemos tomado, aquí está esto; ustedes discutanme con papeles y con cosas, pero la verdad es que las ratios están por encima de lo que decimos.

Sr. Pons, muchas gracias por la intervención que usted ha hecho, como siempre, bueno, en algunas cuestiones de filosofía educativa, de la educación permanente, de la ciudad educativa, de Ford y de todo esto que todos hemos leído en los años 70, pero las ratios están fijadas por un decreto: el artículo 13 del Real Decreto 1004; están fijadas y se dice un número máximo de alumnos; o se cambia el decreto o se está incumpliendo un decreto. O se cambia o se incumple.

Y ya por no..., en fin, entrar en más contradicciones, lo cierto es que ustedes no cumplen los requerimientos de este parlamento, no los cumplen. Hay dos acuerdos de pleno, de resoluciones que yo he citado del 99 y del 2000 y que ustedes no cumplen, y esa es la realidad y no otra. El cuento de las preferencias educativas ya es un cuento de nunca acabar, hay por cierto un título de un cuento castellano que se llama así, el *Cuento de nunca acabar*, y (...) efectivamente esto va a continuar durante mucho tiempo, pero yo lo que les pido a ustedes..., bueno, yo voy a hacer aquí una afirmación que nadie me va a poder negar porque es un hecho: que el Grupo Parlamentario Socialista en el Senado, donde yo estaba presente y está en el *Diario de Sesiones*, decía que estaban sobrevaloradas las transferencias. Afirmación que hago ahora: con el PP al menos se pagó más, eso nadie lo podrá discutir. El Partido Popular pagó más que hubiese pagado el Partido Socialista, si me permiten ese lenguaje vulgar, de las transferencias.

No, no, no, eso es cierto.

(Remor de veus)

Lo vamos a discutir, si hace falta, más. Hagan el estudio, lo venimos diciendo, pero un estudio con seriedad. No me cuenten la educación infantil, 1.500 millones, que eso no va en las transferencias, porque eran transferencias de educación no universitaria. No me cuenten cuestiones (...), hagan un estudio serio, traiganlo y nosotros, que somos comprensivos, no somos personas sectarias, si vemos que el estudio realmente tienen razón apoyaremos lo que tengamos que apoyar, pero no se cierren ahí con la milonga tradicional, que ya he dicho que es una canción del Río de la Plata que siempre cuenta la misma letra, cambiada, pues siempre lo mismo.

En definitiva, ya para acabar y para rizar el rizo, ustedes van a votar en contra hoy, hoy, van a votar en contra de esta proposición no de ley y van a votar en contra de algunos apartados que ustedes mismos presentaron como enmienda en otra ocasión. Yo no se las acepté y ustedes ahora, que las presentaron, van a votar en contra; es de una congruencia magnífica.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

(Aldarull)

EL SR. PRESIDENTE:

Moltes gràcies, Sr. Jaén Palacios, en nom del Grup Popular. Substanciat el debat procedirem a la votació, i demanaria a les

senyores i als senyors diputats que votin a favor de la proposició no de llei que es posin drets, per favor. Moltes gràcies.

Senyors i senyors diputats que votin en contra? Moltes gràcies.

Resultat de la votació: Vots a favor, 28; vots en contra, 30. En conseqüència queda rebutjada la proposició no de llei 1324, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a l'educació infantil.

I amb això, senyores i senyors, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 16
PALMA DE MALLORCA